LATVIEŠU VĒSTNESIS

LATVIAN NEWS BULLETIN

The policy of this Newspaper is to provide our Latvian people in exile with all available news of importance concerning the world's happenings, of political, economic, cultural or social significance. And our special aim is to present the humanitarian ideals and achievements of the great Democracies — the United States of America and the British Empire. This aim, we know, will help maintain the spiritual and cultural unity of the Latvian people and — of all things — will yield hopes for a safer and happier future.

Redakcija-Editorial Office: Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b) — Iznāk divi reizes nedēļā — Published twice a week

Nr. 54 (56) — **Authorized by Military Government and UNRRA** — **Dillingenā, sestdien, 1946. g. 13. jūlijā**

A. Tilmanis

Bez gādnieka

Jēdziens „bez gādnieka" attiecināms kā uz mums visiem kopā, tā uz ļoti daudziem atsevišķi. Lai arī visumā mūs šodien rūpīgi apgādā, tad labi zinām, ka tas tā nav uz ilgu laiku. Pienāks diena, kad šis stāvoklis beigsies. Visu mūsu labā gādnieka — mūsu mīļās zemītes — mums šodien nav. Ja mums to atdotu, mēs citas gādības neprasītu.

Nevienam cilvēkam nepietiek ar to vien, ka viņš ir „apgādāts". Katrs mēs gribam, lai šī gādība izpaustos ne tikai taustāmās vērtībās — drēbēs un iztikā, katrs mēs gaidām arī kādu mīļu vārdu un mīļu roku. Cik ļoti ļoti daudziem mūsu vidū taisni to nav! Ja šis trūkums vieglāk bija paciešams savās mājās, tad svešumā to izjūt jo vairāk. Nesen vēl lasījām „Latviešu Vēstnesī" kādas nometnes statistiku par ģimeņu stāvokli. Viegli gan šie skaitļi lasāmi, bet tie skan drausmīgi un izlasīti satrauc līdz sirds dziļumiem. Cik ģimeņu bez gādniekiem, cik sievu bez vīriem un bērnu bez vecākiem! Vai, šos skaitļus lasīdami, nesajūtam, ka mums ar tiem uzlikts zināms pienākums? Ja arī šodien ar rietumu Sabiedroto un UNRRA's gādību visas ģimenes ir apgādātas ar drēbēm un iztiku, tad mīļu vārdu, kaut vismazākās uzmanības no līdztautiešu puses nekad nebūs par daudz.

Vai esat arī padomājuši, ko pārdzīvo šīs ģimenes, kad lasām, ka mūsu līdzšinējā apgāde un aprūpe turpināsies līdz tam un tam laikam, ka laiks pienācis padomāt par patstāvīgas eksistences nodrošināšanu, laiks mācīties amatu un t. l. Ko gan lai iesāk sieviete ar bērnu pulciņu? Cik laika paliek bērnu mātei mācīties jaunu amatu, kad viņai visa diena paiet bērnu apkopšanā un audzināšanā? Ko šī māte pārdzīvo, kad viņa dzird visapkārt runājam, kur kuŗais grib braukt un ko iesākt? Ko tādā brīdī jūt tautieši, kam kaŗš prasījis veselību, paņēmis locekļus? Vai tie, kas savrup dodas prom sev jaunu laimi meklēt, nepamet tik pat kā kaujas laukā ievainotu cīņas biedru? Ja nu ļausim no sava vidus izmeklēt tikai derīgos un spējīgos, kas tad notiks ar pārējiem? Vai tiem tiešām būs jāuzmeklē svešu zemju nabagu mājas?

Tie ir bargi un nesaudzīgi vārdi, bet tā ir arī drausma traģēdija, kas nepielūdzama var nostāties mūsu priekšā. Tā būtu katastrofa bez mūsu vainas. Pārējai cilvēcei tas jāsaprot. Par to nedrīkst piekust ne runāt, ne rakstīt tie, kas uz to aicināti — mūsu mazāko un lielāko kopu pārstāvji, mūsu centrālās pārstāvības. Pati dzīves nepieciešamība

(Beigas 3. lappusē)

Lasītāju ievērībai Austrijā

„Latviešu Vēstneša" ģenerālpārstāvja pienākumus Austrijā uzņēmies Zalcburgas Latviešu komitejas priekšsēdis Rūdolfs Kalniņš. Austrijā dzīvojošie tautieši laikrakstu var pasūtināt, sludinājumus nodot vai piesūtīt, nokārtot maksājumus un taml. pēc adreses: R. Kalniņš, DP Camp 12, Glasenbach b. Salzburg, Oesterreich. Jaunus abonentus pieņem bez ierobežojumiem. Abonementa un sludinājumu maksas Austrijā kārtojamas šiliņos pēc tām pašām likmēm, kādas noteiktas Vācijā markās.

Vācijā dzīvojošie lasītāji ar ģenerālpārstāvi R. Kalniņu var sazināties pēc adreses: Poste Restante, Postamt 2, Bad-Reichenhall, Bayern (13b).

Kopdarbība — mūsu nākotnes ceļš

Kooperācijas darbinieku sanāksme Eslingenā

Eslingenā 6. un 7. jūlijā notika latviešu kooperātoru sanāksme. Tajā bija pāri par 50 dalībnieku, pārstāvot gan tālo Flensburgu angļu joslā, gan arī pašus Vācijas dienvidus — Altētingu. Sanāksmē nolasītie referāti un pārrunas kooperācijas darbiniekiem deva daudz ierosinoša, stiprinot viņu vēlēšanos strādāt pēc principa: darbs ceļ vīru, bet kopdarbība tautu. Sanāksmes dalībnieki vienprātīgi atzina nepieciešamību dibināt kooperācijas centru amerikāņu okupācijas joslā, kas kārtotu un vadītu kooperācijas darbu saziņā ar CS „Turības" valdi Šlēzvīgā. Par amerikāņu joslas kooperācijas centru izraudzīja Eslingenu un par centra darbiniekiem ievēlēja 12 pārstāvju no dažādām nometnēm. Vienprātībā un labā ticībā veiktais līdzšinējais darbs, apņēmība turpmāk strādāt kooperācijas laukā ar enerģiju un sīkstumu dod pamatu ticībai, ka kooperācijas dienām būs sekmes arī praktiskā darbā.

Savā referātā kooperācijas darbiniekiem CS „Turība" dir. J. Lezdiņš attēloja apstākļus, kādos bija jāatsāk „Turības" darbs ārpus dzimtenes — Vācijā. Patērētāju biedrību mantas no Latvijas evakuētas sākumā nezināmās vietās un tikai pēc rūpīgas meklēšanas noskaidrots, ka daudzas Latvijas vērtības izkaisītas Austrumprūsijā. Ievāktas ziņas, ka tās atrodas 26 atsevišķās vietās 127 noliktavās, kopsummā par 8.000.000 marku. Šīs vietas atrodas krievu okupācijas joslā un vērtības atgūt nav izdevies. Ir gan saņemti izraksti no bankām par „Turības" iemaksātiem līdzekļiem, kas sasniedz 2 milj. marku. Liela nozīme būtu „Turības" archīvam, bet arī tas, cik noskaidrots, palicis krievu okupācijas joslā Hallē.

Pēc Vācijas sabrukuma CS „Turība" neatlaidīgi mēģināja atjaunot kooperātīvo organizāciju legālu darbību. Beidzot saņemta koncesija vairumtirdzniecības sabiedrības „Turība" darbībai, ar uzdevumu pēc kooperātīviem principiem visā Vācijā apgādāt latviešus ar dažādām precēm. Pēc pirmo 3 mēnešu darba vairumtirdzniecības sabiedrības apgrozījums ir 100.000 marku. Darbam vajadzīgie līdzekļi sagādāti ar kooperātīvo kopu palīdzību. Jo vairāk būs kopu, jo plašāks varēs vērsties darbs, jo vairāk ieguvumu būs visiem tautiešiem. „Mūsu uzdevums nav padarīt bagātus atsevišķus cilvēkus, bet gan censties, lai visa tauta saglabātu savus līdzekļus un nepieciešamās preces iegūtu par iespējami zemākām cenām kooperātīvā ceļā", referāta noslēgumā teica direktors J. Lezdiņš.

Plašu referātu sanāksme nolasīja CS „Turības" valdes loceklis J. Vilciņš, pasvītrodams, ka kooperācijai un kooperātīvam darbam emigrācijā jāizpaužas visdažādākās nozarēs. Latviešiem nometnēs jāapzinās, ka mūsu apgāde visu laiku nebūs tāda, kā pašlaik. Pienāks diena, kad pašiem būs jārūpējas par preču iegūšanu, par pārtiku, apģērbu, apaviem un mājturības priekšmetiem. Sākot šo darbu jau tagad, kaut arī šauros apstākļos, vēlāk būs vieglāk to paplašināt un izveidot. Emigrācijas laikā ļoti svarīga ir latviešiem varbūt mazliet svešāka, bet noteikti nepieciešama un vajadzīga kooperācijas nozare — kooperātīvais darbs, darba veikšana kooperātīvos ietvaros. Gluži tāpat kā ar mūsu apgādi, var notikt arī ar mūsu darbu, kas kādā dienā var izbeigties pie tiem darba devējiem, kur tautieši to atraduši šobrīd. Tādā gadījumā, lai nenokļūtu pilnīgā atkarībā no vācu saimniecības, mums jāsāk strādāt pašu latviešu uzņēmumos, kas dibināti uz kooperātīviem pamatiem un kuŗos ikviens loceklis ir pilntiesīgs, ja viņš veic kādu uzdevumu. Kooperātīvā uzņēmība varētu izpausties visdažādākās nozarēs, piesaistot tajās ap 40—50.000 tautiešu.

Pirmās nozares, kuŗās latvieši varētu izlietot savu prasmi un enerģiju, ir sīkrūpniecība, amatniecība, mājamatniecība, daiļamatniecība. Īpaši izkopjama nozare būtu tautisko izstrādājumu darināšana. Ar to mēs iegūtu ne tikai līdzekļus, bet propagandētu arī savas tautas kultūru. Būvniecības nozare - remontu, jaunbūvju, ceļu darbi arī var saistīt tautiešus. Tālāk — transports. Tie visi ir uzdevumi, pie kuŗiem jākeŗas nekavējoties, nevis tad, kad vajadzība būs pie durvīm. Jārīkojas organizēti, jāinformējas sabiedroto iestādēs, jāsniedz konkrēti priekšlikumi par kopdarbības pasākumiem. Kooperātīvai uzņēmībai jāizpaužas arī līdzekļu sagādē atsevišķiem pasākumiem. Ir vietā, kaut arī tas izklausītos neiespējami, organizēt un dibināt kooperātīvās krājaizdevu sabiedrības. Kreditkooperācijā tādā veidā varētu iesaistīties un kooperātīvos pasākumus atbalstīt arī tie tautieši, kas paši ar savu darbaspēku pasākumos nepiedalītos. Tāpat būtu jāpadomā par kooperātīvu dzīvokļu apsaimniekošanu. Var pienākt brīdis, kad, atstājot nometni, jāmeklē telpas citur. Tāpēc ikvienā nometnē būtu jānoorganizē kooperācijas veicināšanas grupa, kas ar konkrētiem priekšlikumiem nometnes vadībai varētu parādīt pasākumu nepieciešamību. Tā, piemēram, Flensburgā 4 nometņu 3.000 tautiešu piedalās apgādes kopā un „Turības" darbā. Ar konkrētiem priekšlikumiem UNRRA'i sākts amatnieku kooperātīvais darbs.

Atsevišķo kopu sadarbības veicināšanai nepieciešami centri gan pa novadiem, gan pa okupācijas joslām. Paraugs amerikāņu joslai ir Eslingenas kooperātīvs, kuŗa apgrozījums pēdējos 2 mēnešos pārsniedzis 100.000 marku.

Referātiem sekoja pārrunas un ziņojumi. Kooperācijas dienu nobeigumā dalībnieki atzīmēja starptautisko kooperācijas dienu, par ko referēja J. Vilciņš. Sekoja koncerts, piedaloties Eslingenas latviešu kolonijas korim un kolonijas māksliniekiem.

Z. B.

Tikai fizisks darbs

Sūtnis Dr. A. Bīlmanis brīdina tautiešus no ilūzijām

Eslingenā saņemta Latvijas sūtņa AS Valstīs Dr. A. Bīlmaņa š. g. 31. maijā rakstīta vēstule, kuŗā viņš brīdina tautiešus no ilūzijām par augsta standarta dzīvi Amerikā. Vēstulē norādīts, ka Ņujorkas „Intern. Rescue etc." biedrība lūgusi sūtnim līdzekļus latviešu iecelotājiem. Sūtnis pēc tam iesniedzis notu, kuŗā lūdzis no Latvijas valsts līdzekļiem, kas atrodas ASV rīcībā, imigrantu pabalstu fondam 50.000 dolaru ar noteikumu, ka šo summu atmaksātu un tā būtu uzskatāma tikai kā aizdevums. Lūgums tomēr noraidīts. Arī „Latvian Relief Inc." kasē atrodoties tikai ap 800 dolaru, tai neesot arī savas mājas, bet Latvijas komūnisti Savienotās Valstīs izjaukuši līdzekļu dabūšanu mūsu tautiešiem no nacionālā fonda, no kuŗa lietuvieši saņēmuši savējo atbalstam 600.000 dolaru. No visām latviešu ģimenēm, kas dzīvo Ņujorkā, tikai 10 bijušas ar mieru uzņemt kādu iecelotāju un arī tikai uz pāris dienām. Ņujorkā ir stipra dzīvokļu krize, latvieši dzīvo izkaisīti visā Amerikā, un sazināties ir ļoti grūti, jo nav nevienā laikraksta. Arī Latvijas sūtniecībai nav savas mājas. Par spīti šiem norādītiem nelabvēlīgiem apstākļiem, sūtnis solās darīt visu iespējamo, lai tautiešiem palīdzētu.

Par dzīves izredzēm AS Valstīs sūtnis Bīlmanis raksta: „Ja neprot valodas un amata, tad var dabūt tikai fizisku darbu. Ja neprot valodu, tad arī amatniekiem savā arodā darbu grūti atrast. Tomēr, ja nebaidās no katra darba, arī fiziska, tad ir jau vieglāk. Sievietes var atrast mājkalpotāju darbu, bet vīrieši tādu fizisku darbu, kas neprasa valodu zināšanu. Pat ārstiem, juristiem, žurnālistiem utt. būs jākeŗas pie fiziska darba. Tie tautieši, kas iedomājas, ka arī AS Valstīs varēs dzīvot nometnēs vai pie viesmīlīgiem ļaudīm, ļoti maldās. Viesmīlīgu ļaužu te gandrīz nav, visi strādā smagu darbu un viesmīlība nav populāra. Ja kāds cer AS Valstīs atrast sev „piemērotu" darbu savā arodā utml., tad tādiem nav ieteicams uz šejieni braukt: viņi neizturēs.

Visļaunākais ir tas, ka te ūnijās (arodbiedrībās) neuzņem, iekams iecelotāji nav ieguvuši Amerikas pilsoņu tiesības. Ūnijās par biedriem parasti uzņem tikai jaunākus ļaudis, dažos arodos tikai līdz 25 g. vecumam, kas nostrādājuši savā nozarē 5 gadus. Var viegli iedomāties, ka iecelotājiem jāstrādā grūtākie un nepateicīgākie fiziskie darbi, piemēram, ogļraktuvēs, iekraušanas un izkraušanas darbi u. c.

Vēlreiz atkārtoju, ka darīšu visu iespējamo, lai mūsu tautiešiem palīdzētu. Tomēr mans pienākums ir brīdināt no ilūzijām par augsta standarta dzīvi, jo tas, ko mūsu iecelotāji iedomājušies te sagaidīt, nav sagaidāms." „Latviešu Ziņas" Eslingenā

Nākošo atombumbu metīs 25. jūlijā

Viceadmirālis Blendijs paziņojis, ka otru izmēģinājuma atombumbu, cik paredzams metīs 25. jūlijā. Tai liks sprāgt zem ūdens līmeņa tai pašā Bikinijas līcī. — Nesen publicētas ziņas rāda, ka Francijai, kas grib okupēt savu joslu Vācijā vismaz 20 gadu uņ gatavojas okupēt Reinas rietumu krastu uz „nenosakāmu laiku", drošības spēkos ir tikai ap 80.000 kaŗavīru. Lai gan skaitliski maza, šī ģen. de Gola izveidotā armija sastādās no franču kaŗa laika 1. armijas „krējuma" uņ apbruņota ar vismodernākiem amerikāņu ieročiem. Okupācijas spēki jau iekārtojušies ilgai palikšanai Bādenā-Bādenā, kas priekš kaŗa bija viena no slavenākajam luksa izpriecu vietām Eiropā. Ap 60 proc. tās labāko namu uņ viesnīcu rekvizēts armijas pastāvīgai lietošanai. Vāciešiem, kas apdzīvoja šos namus, pateikts, ka tie var meklēt sev citas mājas un aizmirst domas par atgriešanos. — Japānas ķeizars Hirohito atlaidis jau 3.964 personīgās saimniecības darbiniekus un iztiek ar 4.785 atlikušajiem. No tiem pāri par 2.000 ir mežsaimnieki, jo ķeizars joprojām ir lielākais zemes īpašnieks Japānā.

The Stars and Stripes

Latviešu dziesmas Elbas krastos

30. jūnijā „Saules" nometnē Gēstachtā pie Elbas notika pirmie latviešu dziesmusvētki Ziemeļvācijā, kuŗos piedalījās Saules-Daugavas, Bērnsenas, Gēstachtas-Špakenbergas, un Švarcenbekas nometņu koŗi un Zuikas vīru koris no Lībekas — kopā 260 dziedātāju virsdirigentu Ed. Ramata, D. Vītolā un R. Zuikas vadībā. Svētki bija pulcējuši tautiešus ne vien no šejienes latviešu nometnes, bet arī no Altgarges, Cevenes, Hamburgas, Icehojas, Elmshornas, Mēlnas, Vedelas u. c. vietām. Lielākā daļa koristu bija tērpušās tautas tērpos. Goda viesu vidū bija Militārās valdības un UNRRA's vietējo vienību vadītāji darbinieki, kas no rīkotājiem saņēma piemiņas balvas. Dziesmusvētkus atklāja Saules nometnes komandants N. Ošiņš, bet Švarcenbekas komandants J. Veilands pateicās svētku protektoriem par atbalstu. Svētku runu teica Baltijas augstskolas prezidents prof. Dr. Gulbis.

Svētku programmā ietilpa 20 latviešu komponistu oriģinālkompozicijas un tautasdziesmu sabalsojumi, un to noklausījās ap 5000 apmeklētāju. Dziesmusvētku laikā „Saules" nometne bija rīkojusi arī nometnes darbu skati, parādot gan tautiešu vaļas brīžos, gan arī skolu un darbnīcu paveiktos darbus.

M. Kalve

Frankonijas novada dziesmusvētku atkārtojums, kuŗā piedalīsies 14 latviešu nometņu koŗu ar apmēram 800 dziedātāju, 21. jūlijā notiks **Ansbachā.** Dziesmudienu še ievadīs dievkalpojums Ansbachas Jāņa baznīcā, bet dziesmusvētkus atklās LCP loceklis Jēkabs Poruks. Goda virsdirigents prof. A. Ābele, virsdirigenti A. Kalnājs, doc. Valdmanis un J. Ūdris.

Eiropieši lūdz uzņemšanu ASV armijas dienestā

Frankfurtā, 5. jūlijā (UP). — ASV armijas Eiropas spēku rekrūtēšanas daļas virsnieki paskaidro, ka armijai gan ir grūtības, piedāvājot kaŗavīru karjēru jauniem vīriešiem Amerikā, bet eiropieši paši lūdzas un visiem līdzekļiem cīnās par privilēģiju pievienoties šai armijai.

Kāds virsnieks paskaidroja, ka no visām Eiropas malām pienācis tik daudz lūgumu, ka to atbildēšanai iespiesta standartizēta noraidīšanas vēstule. Par amerikāņu kaŗavīriem vēlas kļūt sabiedrotie, bijušie ienaidnieki un neitrālie. Daudzi izsalkušie norāda, ka vēlas strādāt virtuvē.

Visdedzīgākais lūdzējs pagaidām ir kāds vācu zēns no Koblencas, kas paskaidrojis, ka vēlas „ierakstīties uz visu mūžu." Uzmanīgāks bijis kāds franču fabrikas strādnieks, kas nevēlējās noteikti saistīties, iekams nebūšot noskaidrojis „atalgojuma lielumu un darba stundas."

Poļu lūgumu skaits tālu pārsniedz visus pārējos, un duči atraidīšanas vēstuļu tiem nosūtīti caur militāro atašeju Varšavā.

The Stars and Stripes

Militārā valdība ieteic izlietot DP darbaspēku

Pēc UNRRA's, Militārās valdības un armijas darbaspēka nozares pārstāvju apspriedes, darbaspēka nozares pārstāvis E. Dž. Džonss (E. J. Jones) paskaidroja, ka Militārā valdība noteikti mudinās izlietot pārvietotās personas par strādniekiem visā amerikāņu joslā. Saistoties darbā, DP gūs iespēju rehabilitēties un tai pašā laikā izmācīties derīgas arodu zināšanas, viņš uzsvēra. **The Bavarian**

Piensaimnieku sanāksme

Latviešu piensaimniecības darbinieki, kas dzīvo izkaisīti dažādās nometnēs, pirmo reiz trimdas apstākļos kopējā sanāksmē pulcēsies 29. jūlijā, pl. 8, Eslingenā (Wilhelmstr. 5) pārrunāt sava aroda jautājumus un iesaistīšanos darbā. Amerikāņu okupācijas joslā daļa piensaimnieku jau tagad strādā UNRRA's dienestā vai nometņu pasākumos, lai gan šis nodarbības neatbilst arodam. Arī Latvijas piensaimnieku centrālā savienība pūlas atbalstīt iesaistīšanos darbā, lai arī pagaidām tas būtu citā nozarē. Tajā pašā laikā tiem, kas vēlas sagatavoties darbam piensaimniecības nozarē nākotnē, ir noorganizēti kursi: amerikāņu okupācijas joslā pie tautas augstskolas Eslingenā, bet angļu okupācijas joslā LPCS dir. T. Kalniņa vadībā Šlēzvigā. — Piensaimnieku sanāksmē aicināti piedalīties visi piensaimniecības darbinieki un pienotavu pārvalžu locekļi. Sanāksme ilgs 1 dienu, un tiem, kam Eslingenā nebūtu kur apmesties, naktsmājas sagādās kopmītnē. Tuvākas ziņas pie LPCS pārstāvja K. Gailiša (Georgstr. 4, Eslingen/Neckar, Wttbg. 14a) un pie piensaimniecības darbiniekiem DP nometnēs Augsburgā, Kemptenā, Kleinkēcā un Lauingenā. J. Pl.

Chronika

„Cerčila" nometnē Lērtē no 1200 iemītniekiem liela daļa nodarbināti. Nometnes pārvaldē un saimniecībā nodarbinātas 140 personu, un tikpat daudz strādā arī pie angļu militārām iestādēm un UNRRA's. Mežu darbos nodarbināti 130 vīriešu, pie kam strādnieku skaits pieaug. Visi nodarbinātie saņem uztura un cigarešu papilddevas, drēbes, apavus un noteiktu dienas algu. Pie nometnes ceļu un laukumu šosēšanas nostrādātas 1282 dienas. Pašlaik nometnē izbūvē telpas drēbnieku darbnīcai un ģimnazijai. Šim vajadzībām no drupām izlauzti un notīrīti ap 10.000 ķieģeļu (R. Teivens). — Latviešu amatnieku biedrība Eslingenā 2. jūlijā izvadīja savu pirmo jauno amata meistaru un zeļļu izlaidumu. Meistaru un zeļļu pārbaudes darbs veikts 6 nedēļās speciālistu uzraudzībā un pārbaudot arī reflektantu teorētiskās zināšanas pēc Latvju noteiktām programmām. Visi pārbaudes darbi bija rūpīgi un gliti izstrādāti. Amatmeistara tiesības ieguva 11, bet zeļļu tiesības 6 tautieši („Latviešu Ziņas" Eslingenā). — Ar 1. jūliju Altētingas latviešu nometnē sākusi darboties ģimnazija. Ģimnazijas 4 klasēs mācās 36 skolēni („Atbalss" Altētingā). — Icehojas latviešu nometnē pie Hamburgas šoferu kursus šinīs dienās beidza 82 tautieši, iegūdami smago automobiļu vadītāju tiesības. Kursus beidza arī nometnes komandants Rapa. Nometnē beigušies arī 4 mēnešu lauksaimniecības kursi, kuros mācījās vairāk kā 60 kursantu. Par mācības spēkiem lauksaimniecības kursos darbojās agr. V. Grozgalvis, agr. A. Arājs, J. Vanders un J. Banazis. Minētie lektori tagad pārcēlušies uz Ansbachu, kur aicināti darboties organizējamos lauksaimniecības kursos un projektētā tautas augstskolā (V. Gr.) — Zalcburgas pilsētas komūnālkapos zemes klēpī guldīts pēkšņā nāvē mirušais 65 g. v. žurnālists un „Latviešu Vēstneša" pārstāvis Kārlis Mednieks. Pie viņa kapa svētrunu teica mācītājs R. Reinfelds, bet Ādolfs Kaktiņš nodziedāja J. Vītola „Kapa zvani". No Zalcburgas latviešu kolonijas, nolikdams vainagu, atvadījās komitejas priekšnieks R. Kalniņš. Piebilstams, ka nelaikis bija pūlējies noorganizēt regulāru pasta apmaiņu ar mūsu sūtņiem ASV un Anglijā un vēl dažas dienas priekš nāves saņēma no Dr. A. Bīlmaņa vērtīgus avīžniecības materiālus. Nelaikis bija iekārtojis un turpināja papildināt arī plašu archīvu (—s). — Latvijas sūtniecības Vašingtonā maija mēneša biļetenā atrodama informācija, ka nesen atrasta sarkanās armijas stratēģiska karte ar šādiem uzrakstiem krievu valodā: „Lietuvas SSR, Latvijas SSR, Baltkrievijas SSR, — pirmais izdevums 1939. gadā." Karte neapšaubāmi pierāda, ka jau priekš savstarpējās palīdzības līguma parakstīšanas ar Baltijas valstīm 1939. gada oktobrī, ar ko Padomju Savienība Baltijas valstīs ieguva stratēģiskas bazes, un gadu priekš 1940. gada okupācijas Padomju Savienība jau bija nolēmusi iekļaut un pievienot sev Baltijas valstis. Cik spriežams, kartes ir iespiestas tūliņ pēc slepenā līguma ar nacionālsociālistisko Vāciju 1939. g. augustā („Latviešu Balss Austrijā"). — Grosenbrodes latviešu nometnē darbos iesaistīti ap 700 tautiešu, kas nodarbināti pie ceļu labošanas, kūdras rakšanas un apkārtējiem lauksaimniekiem. Lai sagādātu dārzeņus, pie nometnes ierīkots dārznieciba un bez tam iestādīti ap 3 ha kartupeļu (J. V.). — Mērcfeldas latviešu nometnes komiteja no „British Royal Signals" saņēmusi vēstuli ar pateicību par redzēto mākslas un amatniecības skatē un par dziesmudienu. Vēstulē teikts: „Dziesmudiena mūs dziļi aizkustināja, kad dzirdējām jūsu dziesmu bagātību par brīvo Latviju. Mēs jutām savās sirdīs, ka še ir nācija, kas vēlas mieru. Mēs varam tikai kopā ar jums vēlēties, lai tā diena nebūtu vairs tālu, kad jūs varētu atgriezties savā mīļajā tēvzemē. Dievs, svētī Latviju!" („Dienas Ziņas" Mērcfeldā). — Inž. J. A. Radziņa grāmatu „Betons un dzelzbetons", kā mums paskaidro, nodots iespiest nevis Augsburgā, bet Veidenā, un viņa adrese ir: Baltic Camp, Hammerweg, Weiden, Oberpfalz, Bay. (13a), kur arī jāpieprasa tuvāka informācija. Inž. R. Bērziņa izdotā grāmata autovadītājiem jau izpārdota un nav vairs dabūjama. — Vestfāles provinces civīlais angļu komisārs Vons-Benijs (Vaughan-Beny) apmeklējis DP nometni Grefenē. Tur viesi apsveikuši ar koŗa dziesmu un ziediem. Sarunā viesis izteicies, ka labi pazīstot Rīgu, ar ko viņu saistot jaukas atmiņas („Pausme" Oldenburgā).

Edgars Švēde

Rūdolfs Blaumanis manās atmiņās

1.

Pirmās atmiņas par Rūdolfu Blaumani aizved uz tumšajām, zemajām telpām vācu avīzes „Zeitung für Stadt und Land" redakcijā, Rīgā, Doma laukumā, vecajā toreiz vēl nepārbūvētajā izdevēja Ruetz'a namā. Kad es toreiz — tas varēja būt 1894./95. gadā — iegāju redakcijā un apjautājos, kur sastopams Blaumaņa kungs, kuŗa „Pie skala uguns" jau bija visu rokās un kuŗa vārds latviešu sabiedrībā jau bija guvis tik plašu atzīšanu. Es biju pārsteigts, kad no augstā ķebliša pie pults, kas stāvēja loga tuvumā, nokāpa paliela auguma slaiks cilvēks, gadu trīsdesmit vecs ar tumšiem kupliem matiem un vēl kuplākām ūsām, ar brillēm uz acīm un pateica, ka viņš pats tas Blaumanis esot. Savā 14—15 gadu vecā zēna prātā toreiz nekādi nevarēju iedomāties, ka tik slavens rakstnieks strādā nevis redaktoru istabā pie rakstāmā galda, bet avīzes kantorī pie pults un ka šis ievērojamais vīrs stāv manā priekšā un sarunājas ar mani — skolas zēnu pelēkā ģimnazista mētelītī. Ar labsirdīgu smaidu vairāk skatā nekā uz lūpām man Blaumanis prasa, kādā vajadzībā es pie viņa atnācis. Biju priecīgs, ka varēju daudz maz sakarīgi atbildēt: nodot no Valmieras atvestos sveicienus un pasniegt autora honorāru par Valmieras Latviešu biedrības teātrī izrādītām lugām.

Šādi mani apciemojumi ŗedakcijā pie Blaumaņa atkārtojās arī vēlākā laikā ikreiz, kad atgriezos Rīgā no tēva mājās Valmierā pavadītā brīvlaika. Daudz jau gan tas nebija, ko es tādās reizēs atvedu kā autora honorāru, tomēr tie pieci vai desmit rubļu Blaumanim bija manāms budžeta papildinājums. Ja pie tam vēl apdomā, ka no šiem skopajiem līdzekļiem Blaumanis prata atlicināt tik daudz, lai palīdzētu citiem, piemēram, Emīlim Melngailim, vēlāk A. Būmanim un vēl dažiem centīgiem jaunekļiem, kuŗus viņš centās izvest uz plašāka ceļa, tad jāatzīst, cik niecīgi maz Blaumanis tērējis pats savām vajadzībām.

Katrreiz, kad ierados pie Blaumaņa, man bija sīki jāpastāsta, kā Valmierā izdevušies viņa lugu uzvedumi. Mans tēvs Vilips Švēde, Valmieras Latviešu biedrības ilggadīgais priekšnieks, jau kopš astoņdesmito gadu beigām bija rūpējies par to, lai Valmieras teātŗa izrāžu vadība atrastos Rīgas Latviešu biedrības teātŗa izcilāko aktieŗu rokās. Lielākajās lomās viesojās tādi spēki, kā Dace Akmentiņa, Jānis un Maija Brigaderi, Duburs un citi. Režiju sākumā vadīja aktieris Roberts Jansons, bet pēc viņa nāves A. Mierlauks, palaikam uzņemdamies arī galveno lomu, tēlošanu. Viss tas Valmieras teātri pacēla daudz augstākā līmenī, nekā tas toreiz bija uz lauku skatuvēm parasts. Mierlauks bija vienlīdz rūpīgs aktieris, režisors un aktieru audzinātājs, par ko viņam, Dievs zina, vai kāds cits ir teicis bez skaudības un nenovīdības pelnīto atzinību tik atklāti, kā to ikreiz darīja Blaumanis. Blaumanim bija pilnīgi svešas tādas jūtas kā skaudība un nenovīdība vai bailes no sāncenša, kā to, piemēram, novēroju pie viņa laika biedra Andrieva Niedras un pie Blaumaņa paša izlutinātā un iedomīgā Emīļa Melngaiļa.

Blaumanis dzīvoja teātrim līdzi gan tolaik, kad bija Rīgas Latviešu biedrības teātŗa komisijas loceklis, gan arī Ērgļos un 1904./5. g. Valmierā, kad viņš pats vadīja izrādes un piedalījās arī par aktieri. Es Blaumani par aktieri esmu redzējis tikai vienu reizi Rīgā viņa paša lugā „Pazudušais dēls". Tas bija šī gadsimteņa sākumā, kad, jau būdams students, no Tērbatas iebraucu Rīgā. Blaumanis tēloja Roplaiņu tēvu, Pēteris Ozoliņš Krustiņu, Rūmniece Roplainieti. Vēl tēlotāju vidū bija arī Dace Akmentiņa un Vārna-Skaidrīte. Blaumaņa Roplaiņu tēvs bija tik viengabalains un iespaidīgs, ka līdz šai dienai palicis dzīvā atmiņā par mērauklu visiem vēlāk redzētiem Roplaiņtēva tēlojumiem. Manās acīs to nav varējis pārspēt pat tik ievērojams un spējīgs aktieris, kā J. Osis, ko redzēju šajā lomā vēl nesen.

Būtu nepiedodama neuzmanība, ja šinī sakarībā neteiktu neviena vārda par Blaumaņa nozīmi kā teātŗa kritiķi un recenzentu, kuŗa atsauksmes, ar milestību un lietpratību rakstītas, toreiz, deviņdesmitajos gados parādījās tai pašā „Zeitschr. f. St. u. Land", un neatzīmētu Blaumaņa noteicēju un audzinātāju ietekmi latviešu teātrī un latviešu drāmatiskās mākslas tālākā attīstībā.

Drīz pēc pirmās iepazīšanās redakcijā ar Blaumani man bija izdevība tikties ar viņu biežāk kādā privātā mājā, kur pavadījām jaukus vakarus. Šī māja izvērtās par satikšanās vietu, kur pulcējās jaunatne, kas mīlēja mūziku un interesējās par mākslu.

Linards Tauns

Bāŗu dziesma

Izplaukst agrās vizbulītes,
Nozied vēlā rudens astra
Bēgļa ceļa maliņā.
Kādi ziedi tagad zied
Tavos dārzos, dzimtā zeme?

Lietiņš lija, smidzināja
Ilgu, gaŗu veļu laiku, —
Tur raudāja latvju bāŗi.

— Zeme, zeme, tēvu zeme,
Kur guļ tavi varoņdēli,
Kur klīst tavi sāpju bērni? —

Velti skan bāŗu dziesma,
Velti sauc mīļi vārdi —
Gala nerod tautas sāpes.

Klusi tek Daugaviņa,
Klusāk plaukst sārta roze,
Vēl klusāk māsiņa raud...
Klusi tek Daugaviņa.

Anšlavs Eglītis

Heincs Diters Faigle

Pfiferlingenas apdrošināšanas kases direktors Heincs Diters Faigle, ērti atgāzies sava darba kabineta platajā atzveltnī, ar sudraba nazīti atgrieza šķirta pasta pēdējo vēstuli. Lieliem burtiem tur stāvēja rakstīts:

„Nelga!'

Direktora kalsenajā sejā ievilkās nicīgs pārākuma smīns. Šo smīnu pazina visa Pfiferlingena, un tas bija viņam sagādājis jau dažu labu lieku ienaidnieku. Direktors smīnēja par savu skaŭgu un pretinieku nevarību, kas tagad nespēja neko vairāk, kā vienīgi rakstīt anonimas vēstules ar lamu vārdiem. Omulīgs viņš slaidi svieda lapu papīru grozā, bet tā nikīgi apmetās gaisā un nolaidās atpakaļ uz rakstāmgalda. Direktors nevilšus lasīja:

„Jūs domājat, ka redzat visu un zināt visu, bet ja aptaustītu savu degunu, tad atrastu tur gredzenu, aiz kuŗa Jūsu pašu ģimene Jūs vazā kā bullēnu. Vai zināt, kas notiek Jūsu namā? Izviliniet sievu un meitas ārā, jo citādi viņas Jūs atkal piemuļķos, un ierodieties mājās darba laikā, kad jūs negaida. Palūkojieties bēniņu stāva guļamistabā. Tad redzēsit, ka neesat vis gudrākais, bet vientiesīgākais vīrs Pfiferlingenā, un varēsit savu smiņu turpmāk nēsāt kabatā. Draugs."

Direktora smīns iestinga par grimasi. Savādas bažas, drīzāk rada žēlabām kā bailēm, pēkšņi sagrāba visu viņa būti. Stīvi raudzīdamies telpā, viņš domāja. —

Nesenā iecelšana direktora amatā nebija ne nieka pielikusi viņa popularitātei. Heincu Diteru Faigli pazina visi, kaut gan Pfiferlingena bija pieaugusi tik liela, ka drīzumā cerēja iegūt pilsētas tiesības, un galvenajā ielā varēja novērot arvien vairāk ļaužu, kas gāja viens otram garām bez sveiciena. Heincu Diteru pazina savādās gaitas dēļ. Viņš kūņojas uz priekšu, nevarīgi vilkdams kājas, un gāzelējās tik stipri, ka, likās, jau nākošajā acumirklī izstiepsies garšlaukā. Katrs Pfiferlingenas zēns prata atdarināt šo spocīgo gaitu, un, kad Heincs Diters aizklanījās pa ielu, viņam aiz muguras klunkuroja dažreiz vesels pulciņš ļodzīgu augumu. Ja kāds pieminēja vārdu Heincs Diters Faigle, tad vienmēr piemetināja — „ar tām kājām".

Heincu Diteru pirmā pasaules kaŗā bija ķērusi lode galvā. Pēc ilgas vārgšanas viņu atveda mājās sajoztu siksnām un saitēm, iesprādzētu stieņos un atsperēs, kas ļāva paralizētās kājas kaut cik kustināt. Bet viņam vēl ilgi vajadzēja mācīties staigāt.

Heinca Ditera līgava zaudēja samaņu, kad dzelzskrustotais invalīds ar neaprakstāmu ne smīnu, ne ņirgu noliesējušajā sejā iekruķojās pie viņas. Viņa zināja par grūto ievainojumu, bet ne sapnī nevarēja iedomāties, ka sekas bija tik briesmīgas. Viņi tomēr apprecējās, jo tajos laikos ļaudis vēl turēja vārdu, un visi kaimiņi pārāk uzkrītoši taisījās noskatīties un tenkot, ka Anna Helena Gonsere pametīs kroplo saderināto, ko, aizvadīdama kaŗā, bija svēti solījusies gaidīt.

Heincs Diters Faigle bija sīksts vīrs. Lai gan sākumā viņam nepiederēja nekas vairāk kā vienīgi kroplība, viņš zvērēja sev dzīves cīņā pastāvēt ne sliktāk par katru veselo. Ar neiedomājamu pacietību viņš iemācījās staigāt bez kruķiem, atbalstīdamies vienīgi uz spieķa. Tikpat neatlaidīgi viņš meklēja darbu. Kad grūtajos pēckaŗa laikos pēc tūkstots neveiksmēm viņam beidzot izdevās iemocīties Pfiferlingenas apdrošināšanas kasē uz ierēdņa karjēras zemākā pakāpiena, visi paziņas viņu lieliski apsveica. Bet Heincs Diters tikai smīnēja. Viņa godkāre sniedzās daudz augstāk. Viņš nekavēdamies iestājās kādā kreisā partijā, jo, pēc viņa domām, tai plašo starptautisko sakaru dēļ agri vai vēlu vajadzēja pārspēt visas šaurākās iekšzemju partijas. Sēdēdams pie kases lodziņa, viņš iepazinās ar pfiferlingeniešiem labāk par daudziem, kas staigāja uz veselām kājām, un jo drīzi mācēja kļūt savai partijai ļoti noderīgs. Valodīgie pfiferlingenieši nekad neatstāja lodziņu, nepārmainījuši domas arī par augstākām lietām. Heincs Diters Faigle ar savādo smaidu, kuŗā jaucās augstprāts, izgudrība un it kā bikla atvainošanās par kroplību, zināja atbildes uz visiem dzīves un politikas jautājumiem. Neviena partija nevar būt partija, ja tai nav sagatavoti universālplāksteŗi visām vainām. Heincs Diters līmēja tos visur, kur tikai piekļuva. Viņa brīnumdakteŗa smīns kases lodziņā vērtās arvien noslēpumaināks un izgudrāks.

Partija viņu balstīja, viņš sirdīgi mācījās gan politiskās, gan komerczinības un pamazām kāpa augšup. Viņš krāja un taupīja tā, kā to tikai švābi prot, un pēc desmit gadiem viņam, tāpat kā visiem kārtīgiem pfiferlingeniešiem, piederēja namelis, divi dēli un meita, tik stalti, ka tos apskauda tēvi ar visveselākiem stilbiem. Dzīves cīņu Heincs Diters Faigle bija uzvarējis. To nācās atzīt pat nelabvēļiem.

Bet neviens nezināja, cik briesmīgi daudz tas bija maksājis. Viņa sieva, Anna Helena, tā zināja gan.

Neskaitāmas reizes Heincs Diters pārvilkās mājās, notaškījies dubļiem no galvas līdz papēžiem, jo bija pakritis uz sliedenas ielas vai arī vairīdamies no kāda braucēja. Bieži vien Annai Helenai atnesa tikai ziņu, lai iet pievākt vīru, kas bija vai nu pārāk sasities vai arī sarežģītajā aparātā, kas apņēma viņa augumu un locekļus, bija trūkusi kāda siksna vai pārlūzusi kāda atspere. Un mājās viņš bija nevarīgs, ģērbjams un kopjams, bet visi vīrieša darbi veicami sievai.

Taču arī ar tik neticamu handikapu Heincs Diters bija sasniedzis to pašu, ko citi. Viņš kļuva lepns ar savu aso prātu, redzīgo aci un rīkotāja vadoņa spējām. Neviens sīkums netika kārtots bez viņa ziņas. Viņš noteica sievai, kad un ar ko jāieziež durvju viras, kuŗā stūrī veļas virtuvē jāliek malka, kuŗā spaiņi, kādas pogas jāšuj pēļu pārvalkiem un kā jāiekārto mājas darbi, lai elektrību varētu iededzināt tikai pavisam tumsā. Viss bija sīki aplēsts un izprātots labāk, lētāk, parocīgāk nekā citiem — viss, kā dzīves sīkumos, tā lielajā politikā, jo Heincs Diters nebūt netaisījās apmierināties tikai ar to, ko var visi. Saprotams, viņš gudri klusēja, un vienīgi no smīna varēja saprast, ka viņš pieder citiem reģioniem kā parastie pūļa cilvēki. Un bija daudzi, kam šis smīns ļoti kremta.

Heincs Diters bija paredzējis visu, izņemot vienu vienīgu lietu, ka par Vāczemes valdnieku kļūs Hitlers. Īsā laikā nozuda no amatiem visi jaunā valsts kanclera pretinieki. Arī Heincam Diteram nācās atstāt darbu līdz ar izredzēm kļūt par galveno kasieri un sapni iegūt auto, lai nebūtu pfiferlingeniešiem par piedauzību jāklibo pa ielām. Viņš metās opozicijā, bet tā drīz vien nonāca aiz dzeloņžoga. Vienīgi Heincu Diterlu Faigli „ar tām kājām" likās pārāk neērti apcietināt, jo viņš bija kļuvis kroplis, kaŗodams par to pašu Lielvācijas ideju, ko sludināja Hitlers. Viņam piedraudēja, bet lika mieru.

No invalīda pensijas varēja iztikt, bet godkārī, kas kropļiem vienmēr lielāka nekā veselajiem, tas briesmīgi satrieca. Pie savas kases lodziņa viņš bija visiem vajadzīgs, varēja palīdzēt pagarināt iemaksu termiņus, aizlikt kādu vārdu sabiedrības apspriedēs, bet galvenais — izskaidrot Vācijas ceļus un pasaules politiku. Tagad viņš bija tikai Heincs Diters Faigle „ar tām kājam", kas nebija pratis laikus saredzēt tikpat kā rokām taustāmo ceļu uz Vācijas varu un lielumu. Tā domāja arī viņa ģimene, jo bērnus audzināja Hitlera skola, un mātei bija sāpīgi redzēt, ka viņiem, kā dumpinieka atvasēm, daudzas iespējas izrādījas liegtas.

Heincs Diters ierāvās savā namā kā gliemezis. Viņa smaids kļuva vēl augstprātīgāks un divdomīgāks, bet to redzēja ļikai sugas vistas, kuŗu kopšanai viņš veltīja visu savu tagad kases un partijas darbos neizšķiesto dedzību.

Tad nāca kaŗš. Heincs Faigle aizvadīja vienu pēc otra savus dēlus cīņā par varu, ko ienīda. Viena pēc otras atnāca ziņas, ka tie krituši — viens Afrikā, otrs pie Kerčas. Sievietes kauca un plosījās. „Kā nacionālsociālistu partijas biedri", nemitīgi skandināja Anna Helena, „dēli būtu patvērušies kādā drošā miesassargu vai lidlauku apkalpes daļā." Heincs Diters sakoda zobus. Bet kad Anna Helena lielās sāpēs iesaucās: „Labāk beigti kā kropli!" viņš savādi ilgi noraudzījās sievā. No šīs reizes kluss vēsums nogūlās starp viņiem.

Kaŗa spaidi pieņēmās, un Heinca Ditera ģimenei nācās grūti cīnīties par iztiku. Labi, ka vecākā meita bija dūšīga un uzņēmīga. Viņa pastāvīgi ceļoja gan uz Švarcvaldi, gan Bodenas ezeru, gan uz piena zemi Algēju un veda mājās ēdamo. Bet tad paklīda baumas, ka Trautele redzēta braukājam kāda „Todt" organizācijas virsnieka mašīnā, un, iekams Faigle attapās no pēkšņā sašutuma, vainīgais ieradās ciemā.

(Turpinājums sekos)

Bez ...

(Turpinājums no 1. lappuses)

prasa, lai mūs visus uzskata par vienu vienību, bet nesaskalda pa grupām.

Mēs arī nevēlamies, lai mūsu apgādājamie nākotnē gultos kā nasta ķitiem uz kakla. Mēs paši gribam viņus apgādāt, lai tikai dod mums iespēju uz to, lai mūs nesadrupina.

Bet arī paši apzināsimies to. Uzmundrināsim tos, kas sāk pagurt. Neatrausim viņiem savu atbalstu. Būsim vienmēr klāt šīm ģimenēm un šiem tautiešiem ar labu padomu un mīļu vārdu. Te iniciatīva katram atsevišķam tautietim. Šajā virzienā grūti gaidīt kādus norādījumus no augšas vai malas. Katrs, kas to spēj, atsevišķās nometnēs lai apzina kādas šādas ģimenes un šādus tautiešus un lai stāv tiem klāt. Jārada arī pārliecība, ka šis atbalsts nezudīs arī nākotnē. Lai katram rodas drošības sajūta. Tā nepieciešama katrā gadījumā, lai kur mēs nokļūstam.

Daudzi šodienas nenoteiktībā un nākotnes neziņā nevar saskatīt dzīves jēgu. Še ir dzīves jēga, še ir liels un cēls uzdevums katram! Te katrs var pierādīt sevi par īstu vīru. Kad būsim laimīgi pārcietuši šos grūtos laikus, ar kādu gandarījumu tad varēsim atcerēties, ko katrs esam veikuši un citiem palīdzējuši tos pārvarēt! Šis svarīgais un svētīgais uzdevums neprasa pat tik daudz laika kā dažs labs cits pasākums nometnes sabiedriskā dzīvē, bet gan prasa iedziļināšanos otra stāvoklī un mīlestību uz savu līdzcilvēku.

Neaizmirsīsim bāru ģimenes, neaizmirsīsim visvairāk cietušos tautiešus! Neapmierināsimies tikai ar viņu oficiālu aprūpi, bet dosim viņiem kaut daļu no tās mīlestības un cilvēcības siltuma, kas mūsos saglabājies.

Kopdarbības panākums

Šlēzvigā nesen beidzās 7 nedēļu pirmie latviešu piensaimniecības kursi, kuŗus ar labām sekmēm beidza 26 kursanti, iegūstot krejotavu vadītāju tiesības. Nākamos piensaimnieku kursos pieteikušies tik daudz dalībnieku, ka radusies vajadzība paredzēt arī trešos kursus. Viss tas rāda, ka šajā nozarē sāktais darbs bija nepieciešams.

Vairumtirdzniecības sabiedrība „Turība" savu darbību tautiešu apgādē ar precēm vērš plašumā. Šlēzvigā nesen bija sarīkota sabiedrības sagādāto preču skate, kas parādīja ne tikai preču klāstu, bet arī cenu starpību starp „privātiem" veikaliem un nometņu pašapgādes kopu preču pārdošanas cenām. Par šo pasākumu ieinteresēta UNRRA's šejienes vadība, kas apsolījusi pasākumam savu atbalstu. Vairākās šejienes nometnēs jau ievadīti arī konkrēti priekšdarbi darba arteļu noorganizēšanai. **V. Fr.**

Ēgļu dzīve filmā

Latvijas pazīstamais filmu chronikas veidotājs - filmoperātors Eduards Krauc s, kas patlaban dzīvo latviešu nometnē Augsburgā, apņēmies bez atlīdzības apmeklēt ikvienu latviešu nometni Vācijā un filmēt nometnes dzīvi un darbu, lai tā vāktu paliekamus filmu materiālus par latviešu bēgļu gaitām. Nometņu vadībai vai iemītniekiem, kas vēlas savas dzīves un darba dokumentēšanu filmā, jāsagādā vienīgi 100—300 m negātivfilmas 35 mm platumā. E. Kraucs šinīs dienās uzņēmis savam jau samērā plašajam latviešu bēgļu dzīves filmarchīvam arī latviešu pirmos dziesmusvētkus Fišbachā pie Nirnbergas. Pēc savas UNRRA's vienības piekrišanas saņemšanas nometņu vadība vai iemītnieki ar E. Kraucu var sazināties, rakstot: Latvian Camp, Hochfeldstr. 64, Augsburg-Hochfeld, Bayern (13b). —s.

70 DP saņem techniskas apmācības diplomus

Mannheimā, 7. jūlijā. — UNRRA's skolā izsniegti diplomi par tehnisku mācību nobeigšanu 70 DP, kas nobeiguši 4 nedēļu kursus mašīnu un rīku apkalpošanā, lodēšanā, galdniecībā un kurpnieku darbos.

DP bija sapulcināti no nometnēm ASV joslas rietumu daļā un apmācīti Mannheimas technisķā skolā pēc tam, kad tie atsevišķās nometnēs bija apmācīti savu arodu pamatdarbos **The Stars and Stripes**

Kultūras fonda nozīme

Emigrācijai ir jācīnās, ja tā negrib bojā iet. Šajā cīņā, **kuŗā nav nekāda** samēra starp mūsu spēkiem un pārvaramām grūtībām, ir jāizmanto, labi jāizmanto katra mūsu tautas pozitīvā dotība, katra iespēja. Un ne brīdi nedrīkstam aizmirst, ka to vidū izcilā vietā ir mūsu kultūra.

Kaŗa mutuļos un chaosā esam pazaudējuši lielāko tiesu mūsu objektīvizētās mākslas un kultūras. Nav mums emigrācijā bagātu latviešu gleznu klāstu, nav mūsu grāmatu sējumu, nav partitūru, teātŗu, instrumentu. Bet vai līdzīgs stāvoklis nebija arī pēc pirmā pasaules kaŗa? Ar tik daudz upuriem izcīnītās mūsu valsts rīcībā bija vairāk paaudzēs uzkrātie tautas radošie spēki un 1920. gadā nodibinātais Kultūras fonds. Zināms, ļoti svarīgi bija abi pirmie priekšnoteikumi, bet nedrīkst nepietiekami novērtēt arī pēdējo. Ikgadus izsēdams tautā vienu līdz divi miljoni latu, Kultūras fonds radīja bibliotēkas, skolas, teātŗus, zinātniskas iestādes, tautas namus un veicināja gleznu, mūzikas, literātūras un zinātnisku darbu tapšanu. Kultūras fonds Latvijā bija tik izcils institūts, kādu samērīgi apstākļiem grūti atrast citās zemēs.

Un tagad emigrācijā? Latviskā pašapziņa ir tā, ko mums nav varējis atņemt ne kaŗš, ne bēgļu gaitas. LCK un LCP ir pareizi novērtējuši Kultūras fonda neizmērojamo nozīmi, atjaunojot 1946. g. februārī šo iestādījumu emigrācijā. Objektīvizētu mākslas un kultūras priekšmetu **mūsu rokās pašreiz nav, bet vajadzīgi viņi** mums ir tūlīt. Ir tikai viena izeja: jāmobilizē visi gara darbinieki un jāaktīvizē līdz iespējami augstākai pakāpei Kultūras fonda darbība. Tas ir uzdevums, kas jāveic ne vien Kultūras fonda pārvaldei, bet visai emigrācijā esošai tautas kopībai.

Vispirms līdzekļi. 3 proc. no sava budžeta LCK ir paredzējusi Kultūras fonda vajadzībām. Zināmas iemaksas ir izdarījuši arī daži apgādi un atsaucīgi tautieši. Bet tas ir maz, ja atceramies, ka ir runa par mūsu „būt vai nebūt." Izdevēju, apgādu, koncertu un izrāžu rīkotāju, saimniecisku pasākumu, komiteju un citu iestādījumu pienākums ir savā saimniecībā paredzēt posteni - iemaksa Kultūras fondam. Šim postenim jābūt samērīgam ar pasākumā ieguldītu kapitālu un apgrozības līdzekļiem, samērīgam arī ar mūsu cīņas svarīgumu. Katrs no mums izjūt prieku, lasot laikrakstos, ka ārzemju prese ziņo, ka „latviešu mākslas izstāde vērsa uzmanību uz vienu no Eiropas kultūrālākām un talantīgākām tautām, kuŗa palikusi bez dzimtenes...", bet katram arī jāsaprot, ka nedrīkstam gaidīt, lai šādas izstādes kristu no gaisa! Un daudzi, ļoti daudzi spēj iemaksāt Kultūras fondam vienu vai divi markas. Tad līdzekļu pietiks.

Tālāk — atbalstāmie kultūras iestādījumi emigrācijā. Jāatmet bīstamā, bet ļoti izplatītā doma, ka šodien par naudu neko nevar iegūt. Saprotams, tas nav tik vienkārši kā agrāk, kad visu vajadzīgo varēja pasūtināt pēc kataloga vai nopirkt veikalā, bet arī tagad bez līdzekļiem nevar uzbūvēt skatuvi, iegādāt skolas grāmatas vai sarīkot kursus. Ka ar zināmiem līdzekļiem var atremontēt nederīgas telpas, iekārtot skatuvi utt., to pierādījušas vairākas latviešu nometnes.

Kultūras fonda atbalsts nepieciešams arī radošajiem māksliniekiem, rakstniekiem un zinātniekiem. Jo ātrāk atjaunosies mūsu komponistu partitūras, gleznu klāsti, skatuves un literātūras darbi, jo ātrāk pulsēs mūsu izpildošā māksla. Pēdējai nepieciešams atbalsts studijām, instrumentiem, braucieniem. Jāiepludina zināmi līdzekļi grāmatu un mūzikāliju izdevumos. Jāatbalsta teātŗi, jāveicina latviešu simfoniskā orķestŗa un reprezentācijas kora tapšana. Lai cik šauras mūsu iespējas, jādomā par trimdas bibliotēkām. Nebīsimies no tā, ka tajās pašreiz būs tikai nedaudzas latviešu grāmatas un zināms skaits darbu svešvalodās. Ja pēdējās komplektēsim uzmanīgi, tās noderēs tautiešu pārskološanai. Atbalsts nepieciešams arī mūsu skolām, ārpusskolas izglītības organizācijām un fiziskai audzināšanai.

Šo ceļu ejot, tiksim tālu. Lai Kultūras fonds bauda mūsu visaktīvāko atbalstu, lai aktīvs ir Kultūras fonds. Par visām lietām, lai neapsīkst mūsu tautas radošie spēki, tad iztrūkstošie kultūras apcirkņi piepildīsies ar jauna biruma zeltu.

„LCK IB" Detmoldā

Mūsu pašdarbības pasākumi Zēdlgemā

Zēdlgemas nometne Beļģijā, kur līdz pārvešanai uz Vāciju mita vairāki tūkstoši mūsu tautiešu, bija sadalīta trijos vienādos nodalījumos ar apm. 5000 vīru katrā. Katrs nodalījums bija it kā **atsevišķa** nometne ar patstāvīgo saimniecisko, administrātīvo un kultūrālo dzīvi.

1945. g. septembŗa pirmajā pusē nometnes 2. nodalījumā ieradās latvieši no Putlosas un Heides, un tūlīt noskaidrojās, ka še būs jāpavada ilgāks laiks. Sākās pelēkās un vienmuļās dienas, kas smagi nomāca iemītniekus, īpaši tāpēc, ka nekā nebija ko darīt. **Tāpēc** vajadzēja atrast kaut kādu lietderīgu laika aizpildīšanas darbu. Pirmie sarīkojumi un nodarbības kultūras laukā sākās jau tūliņ ar Heides vīru ierašanos, kas iepriekšējā nometnē bija noorganizējuši varietē kopu „Gājputni", kori un redakciju. Varietē kopa atsāka izrādes un strādāja arī pie jaunas programmas iestudēšanas. Visā Beļģijas laikā šī kopa deva 62 izrādes, sagādājot daudz jautru brīžu. Vielu uzvedumiem ņēma visvairāk no nometnes nodalījuma dzīves. Koris diriģenta V. Eizana vadībā koncertēja 24 reizes, un šos koncertus kuplināja patriotiska satura deklamācijas. Redakcijas kollēģija A. Apses vadībā turpināja izdot iepriekšējā nometnē iesākto nedēļas žurnālu Ceļa Malā un vēlāk arī dienas laikrakstu Rīta Ziņas. Pavisam iznāca 26 Ceļa Malā numuri kopā 1600 eksemplāros un 139 Rīta Ziņu numuri 2250 eksemplāros. Ceļa Malā publicēja pašu nometnes nodalījuma literātu darbus un mazākus zinātniskus rakstiņus, bet Rīta Ziņas sniedza iespējamākās, jaunākās ziņas par notikumiem pasaulē un nometnē. Vēlāk noorganizējās arī mākslinieku kopa glezn. Rožkalna vadībā, kas sarīkoja 2 skates visas nometnes mērogā. Skatēs atzinību guva daudzi izstrādājumi kokā un metallā, kas bija pagatavoti no kastu dēļiem un konservu kārbām bez piemērotiem darba rīkiem. Populāro priekšlasījumu ciklā nolasīja 23 priekšlasījumus 7900 klausītājiem.

Nodarbībām pavairojoties, visu šo pasākumu vadīšanai nodibināja kultūras daļu. Šī daļa pārņēma jau esošo pasākumu vadību un uzsāka jaunu nodarbību organizēšanu.

Nometnes nodalījuma iepriekšējie iemītnieki bija atstājuši apm. 200 grāmatu. Tās savā zināšanā pārņēma kultūras daļa, atsevišķā barakā iekārtojot bibliotēku un lasītavu, kuŗā krājās arī pašu un kaimiņu nodalījumu žurnāli un laikraksti. Vēlāk grāmatu skaits palielinājās ar Briseles YMCA's ziedojumiem, Zviedrijas un Holandes latviešu izdotām grāmatām. Ar Briseles YMCA's vidutājību regulāri saņēmām arī Zviedrijas latviešu laikrakstus. Bibliotēkā sakrājās 730 daiļliterātūras un 287 mācību grāmatas latviešu, vācu, angļu un franču valodā. Ik dienas saņēmām arī dažus angļu laikrakstus.

Telpu trūkumā un citu apstākļu dēļ pieminētās nodarbībās varēja iesaistīt tikai nelielu nodalījuma iemītnieku skaitu. Lai novērstu bezdarbību, plašākā apjomā uzsāka baraku apkārtnes izdaiļošanas darbu visā nodalījumā, bet kultūras daļa ķērās pie dažādu kursu sarīkošanas. Vajadzīgo speciālistu nodalījuma iemītnieku vidū netrūka. Daudzi bija ar pabeigtu vai nepabeigtu akadēmisku izglītību. Arī klausītāji pieteicās kuplā skaitā. 1945. g. 9. oktobrī sākās lekcijas vairākos kursos.

Vidusskolas kursos humānitārās ģimnazijas programmas apmērā māca angļu valodu, vācu valodu, latiņu valodu, latviešu rakstniecību, vispārējo vēsturi, ģeografiju, fiziku, dabas zinātnes, algebru, ģeometriju, trigonometriju, analītisko ģeometriju, ievadu analizē un ārpus programmas arī grāmatvedību. Darbojās 9 lektori, kas 670 klausītajiem nolasīja 674 lekcijas. Techniskos kursos, kas bija domāti populārāko technisko jautājumu iztirzāšanai, lekcijas nolasīja par materiālu pretestību, automobiļu teoriju, elektrotechniku, mērniecību, ūdens piegādi, lauku būvniecību, technisko rasēšanu, celtniecību un lauksaimniecības darbarīkiem. Šajos kursos 7 lektori 830 klausītājiem nolasīja 357 lekcijas. Lauksaimniecības kursos lekcijas lasīja par augu barošanu, mājlopu ēdināšanu, kokskolu, mežkopību, biškopību, dārzkopību un sakņkopību. 5 lektori 870 klausītājiem nolasīja 278 lekcijas.

Pamatskolas 5. un 6. klases kursā 8 lektori nolasīja 341 lekciju. Tālbraucēju kāpteiņa S. Bergtāla vadībā notika lekcijas par vairākiem teorētiskiem jūrniecības jautājumiem. Par tiem 8 lektori-speciālisti jūrniecības jautājumos nolasīja 211 lekciju. Visos kursos kopā nolasīta 1861 lekcija 183.300 klausītāju, caurmērā apm. 100 klausītāju bija katrā lekcijā.

R. Dzirnis

Mums zudušie

Beļģijā Ostendes slimnīcā un nometnē miruši šādi latvieši, par kuŗiem tuvākas ziņas pieprasāmas LSK Detmoldas nodaļai: Rolands Anstips, dz. 24. 27. 4., Jānis Balodis 27. 26. 11., Edgars Bauga 21. 21. 10., Francis Belochvoščiks 12. 1. 4., Jānis Bērziņš 15. 6. 7., Kārlis Bluķis 10. 1. 5., Ansis Bušmanis 07. 19. 7., Rūdolfs Dirba 26. 18. 3., Alfreds Dobelis no Liepājas, Sūnu ielas, Jēkabs Erbss 93. 1. 1., Kurts Fenskis 25. 30. 7., Ernests Fišers 09. 8. 4., Ērīks Gailis 25. 13. 7., Vilhelms Grasis 16. 21. 1., Valdis Grāvītis 21. 20. 5., Edgars Gresle 11. 28. 5., Fricis Grīnbergs 25. 21. 8., mechaniķis Valdis Grīnvalds, Ādolfs Ikšels 09. 27. 2., Fricis Jansons 05. 4. 12., Jānis Ķirsis 08. 2. 11., Ērīks Kiršteins 25. 29. 9., Edgars Kļaviņš 14. 2. 4., Jānis Klints 01. 16. 3., Fricis Krūķlis 08. 9. 1., Jānis Krūmiņš 25. 30. 5., Kārlis Kulpe 07. 4. 8., Vilis Lagzdiņš 21. 2. 6., Elmārs Lanka 26. 2. 11., Jēkabs Lauciņš 06. 24. 5., Kārlis Ludvigs Leitis 13. 10. 2., Jānis Lūsis 26. 9. 9., Kārlis Lūsis 19. 20. 9., Arvīds Magone 27. 23. 12., Arnolds Melngalvis 25. 13. 11., Augusts Meņģelsons 26. 4. 2., Emīls Mīters 23. 23. 8., Kārlis Neivalds 95. 2. 2., Leopolds Orlovskis 12. 7. 8., Jānis Pilādzis 11. 4. 3., Voldemārs Priede 25. 16. 2., Alberts Roze 26. 1. 4., Mārtiņš Rozenbergs 08. 23. 4., Eduards Rozenštoks 10. 17. 2., 22 g. v. lauksaimnieks Jānis Saldūksnis, Mārtiņš Sarms 07. 28. 10., Jānis Šķēle 13. 4. 4., Kārlis Šnore 14. 10. 10., Imants Tauriņš 26. 13. 6., 23 g. v. lauksaimnieks Elmārs Vanags, Vaclāvs Vaspans 13. 22. 9., Jānis Vilmītis 11. 28. 9., Jānis Vinogradovs 13. 20. 4., Andrejs Vinavskis 9. 23. 1., Paulis Vistiņš 08. g., Kārlis Rūdolfs Zauva 19. 20. 2., Alberts Zarinka 21. 16. 1. un Jānis Elmārs Zariņš 25. 1. 3.

Huntlozenes slimnīcā miruši Antons Pavlovskis 19. 7. 12., Nikolajs Karps 25. 6. 12., Jānis Dravnieks 18. 11. 11., Edgars Āboliņš 26. 2. 7., Alfreds Auziņš 26. 16. 1. un Solomons Kalvans 24. 24. 4.

Tautieši, kas 44. 30. 9. izbrauca no Bolderājas, 2. 10. ieradās Gotenhafenā, brauca ar vilc. uz Spellenu, tad uz Berlīni, kur daļa izkāpusi! Kāds bija vilciena tālākais maršruts? Vai kāds neatceras Intu Ķikānu, 19 g. v., kas turējās kopā ar kādu jaunu sievieti? Ziņas 1. vet. ārsts Augusts Ķikāns: DP Camp, H. 68, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 2855

Amerikāņu joslā žīdiem sagādās mītnes, pārvietojot „Iesalušos" DP

Frankfurtā, 8. jūlijā. — „Iesalušas" pārvietoto personu grupas, kas labāk vēlas palikt ASV armijas un UNRRA's pulcināšanas centros, nekā atgriezties savās dzimtās zemēs, pārvietos uz „mazāk vilinošām" nometnēm drīzāk nekā vajātos žīdus, kas ASV joslā meklē patvērumu no antisemītisma Polijā.

3. armijas „G5" nodaļa šodien paziņoja, ka taktiskām vienībām, kas atbildīgas par DP nometnēm un centriem visā joslā, dotas instrukcijas sagatavot „nepieciešamības" mītnes, kas varētu atrasties arī nepiemērotās dzīvojamās telpās un teltenēs, ja vajāto pieplūdums no austrumiem pārpildīs pastāvošās patvēruma iespējas.

3500 līdz 4000 ienācēju pārnākuši pāri ASV joslas robežai ik nedēļu kopš vasaras sākuma, paskaidroja „G5", tas ir caurmērā nedaudz lielāks skaits par to, kādu paredzēja ģen. Maknarnija žīdu lietu padomdevējs rabīns Bernšteins, paredzodams, ka ik mēnesi pienāks ap 10.000.

„Še ‚iesalušās' DP grupas", paskaidroja „G5", „pārvietos, lai sagādātu labākos pulcināšanas centru apstākļus pienākošajiem vajātiem. Tos DP, kas palikuši Vācijā tāpēc, ka tie nepiekrīt savu zemju valdību politikai, aicinās pāriet aiz iežogojumiem, kur agrāk atradušies internētie civilisti vai kaŗagūstekņi."

Kāds 3. armijas civilo jautājumu kārtotājs izteicās, ka ienākošos Polijas žīdus pagaidām var novietot arī nepiemērotās ēkās vai telšu nometnēs tāpēc, ka tie ierodas bez iepriekšējas pieteikšanās.

The Stars and Stripes
July 9, 1946.

Tiesā žīdu grautiņu rīkotājus Polijā

Varšavā, 8. jūlijā (AP). — Militārā tiesa sākusi iztiesāt prāvu pret 6 personām, kas apvainotas par piedalīšanos žīdu grautiņā pagājušā nedēļā Kjelcē. Kāds ārlietu ministrijas pārstāvis paskaidrojis, ka musinātāju apcietināšanas vēl turpinās. Domā, ka aizturēto skaits sniedzas simtos. Speciālas izmeklēšanas komisijas Kjelcē izmeklē grautiņa apstākļus. Ārlietu ministrijas pārstāvis paskaidroja, ka tikai tūlītēja bruņotu automobiļu izsūtīšana uz Čenstochovu austrumos no Kjelces novērsusi žīdu grautiņa sākšanos arī tur. Polijas vicepremjērs Gomulka tai pašā laikā kādā sapulcē paziņoja, ka Kjelces grautiņā atspoguļojas Mikolaičika un nelikumīgo „NSZ" (valdībai naidīgo grupu) mēģinājumi ieraut valsti pilsoņu kaŗā. Viņš deklarēja, ka poļu fašisti tagad pārspēj savus skolotājus — nacistus — antisemītisma izplatīšanā visā Polijā. — Austriešu policija 8. jūlijā uzsāka grūto darbu, ielencot „neaustriešus" Vines krievu joslā, lai izpildītu padomju rīkojumu par 54.000 personu deportēšanu. Lai gan izsūtīšanai vajadzēja sākties pl. 6 rītā, visu rītu pilsētas galvenajā dzelzceļa stacijā nebija redzams gandrīz neviens cilvēks. Valdības pārstāvji izteicās, ka rīkojuma skārto personu sameklēšana būs grūts uzdevums, jo pēc rīkojuma izziņošanas pa radio iepriekšējā vakarā daudzi aizbēguši no savām mājām un pārgājuši uz citu Sabiedroto joslām. Rīkojums par „neaustriešu" deportēšanu skar arī daudzu apkārtējo valstu pavalstniekus, kas runā vāciski un simpatizējot vāciešiem, kā arī vāciešus. Lielākā daļa, pēc valdības pārstāvju domām, esot pieskaitāma pirmajai katēgorijai, un tie ienākuši Austrijā pagājušā gadā, pēc tam, kad tiem pavēlēts atstāt citas zemes — pa lielākai daļai Ungāriju, Čechoslovakiju un Rumānijas Transilvāniju. Valdībai neesot iebildumu pret pamatdomu — šādas personas izsūtīt, bet tā noteikti nepiekrīt veidam, kādā krievi grib to izdarīt. Rīkojuma izpildīšanai dots tik īss laiks, ka tas izraisījis pārējo Sabiedroto protestus. Bez tam 50.000 vidū esot vismaz 6.000, kuŗu stāvoklis neskaidrs, piemēram, austriešu sievietes, kas precējušas ar vāciešiem, bet daudzos gadījumos tagad no tiem šķīrušās.

The Stars and Stripes

Krievi apķīlā Austrijas īpašumus un rada saimniecisku krizi

Vīnē, 7. jūlijā (AP). — Valsts kanclers Figls sasaucis Austrijas parlamentu uz ārkārtēju sesiju, lai apspriestu saimniecisko krizi, kas radusies pēc tam, kad krievi apķīlājuši lielāko daļu no valsts rūpniecības potenciāla un citus īpašumus, lai nodrošinātu tiem pienākošās vācu reparācijas. Krievu virspavēlnieks Austrijā izdarījis to bez Sabiedroto padomes piekrišanas. Padomju virspavēlniecība Austrijā pēkšņi paziņoja, ka 20.000.000 dolaru vērti rūpniecības uzņēmumi Austrijas austrumu daļā pārgājuši Padomijas īpašumā kopā ar citiem „vācu ārzemju kontiem" Padomijas joslā. Austrijas valdības izdotā komūnikē paskaidrots, ka ģenerālpulkveža Kurasova rīkojumā par īpašumu pārņemšanu par vācu īpašumiem ieskaitīti arī tādi, kas agrāk piederējuši austriešiem un tikai Hitlera laikā ir nolaupīti. Šie īpašumi ir nepieciešami Austrijas jaunuzbūvei un saimniecībai, un Austrijas valdība ieskata, ka visi uzņēmumi, kas piederējuši austriešiem priekš 1938. g., arī tagad atzīstami par austriešu īpašumiem. Komūnikē norādīts, ka arī sociālistu un komūnistu ministri piekrīt šim valdības ieskatam. Potsdamas vienošanās, ar kuŗu krievi pamato savas prasības pārņemt īpašumus reparāciju nodrošināšanai, nekad nav oficiāli paziņota Austrijas valdībai. — Pēc ārlietu ministru vienošanās par T r i e s t a s internacionālizēšanu pašā Triestā sākušās demonstrācijas pret Sabiedrotiem. Angļu kaŗaspēks demonstrantu pūļa izklīdināšanai pielietojis gumijas nūjas un asaru gāzi. Angļu militārie policisti nākuši palīgā kādam amerikāņu policistam, kam pūlis uzbrucis par to, ka viņš gribējis atbalstīt amerikāņu žurnālistus. — **Romā** pēc sirēnas signāla uz 5 minūtēm slēgti visi veikali, lai tādējādi protestētu pret Parīzes lēmumu Triestas jautājumā. Arī visās citās darba vietās darbs uz 5 minūtēm pārtraukts un darbinieki 1 minūti klusējuši. Visā pilsētā karogi bija pusmastā un plakātos Triesta pieprasīta Italijai. — Vācu politiskās uzticības kamera **Minchenē** attaisnojusi kādu agrāko nacistu partijas vīru, kas tagad ir vadošs Bavārijas komūnists. Attaisnotais ir Dr. Alfreds Krots, kas vada Bavārijas komūnistu partijas apgabalu un uzticības kamerā atzinies, ka bijis nacistu partijas biedrs kopš 1933. g., augstāks Hitlera jaunatnes vadītājs un Minchenes „reichsleitera" juridiskais padomnieks, bet partijā iestājies un augstus amatus uzņēmies tikai tāpēc, ka no komūnistu partijas saņēmis uzdevumu izspiegot nacistus. Uzticības kameras attaisnojošais spriedums pamudinājis Militārās valdības ierēdņus šo kameras spriedumu pārbaudīt. Militārās valdības pārstāvji norāda, ka šādi spriedumi var rādīt „likumīgu" izlavīšanās ceļu katram nacistam. — M a s k a v a s radiofons paskaidrojis, ka atombumbas izmēģināšana Bikinijas līcī ir „pamudinājums bruņošanās sacensībai ar visu veidu ieročiem." Šis mēģinājums, piebilsts radiofonā, rādījis, ka „ASV cenšas saglabāt atomenerģijas noslēpumu, lai izlietotu to par politisku ieroci." Tā arī neesot „sagadīšanās, ka vislielāko troksni ap atombumbas izmēģināšanu radīja tās personas un politiskie nogrupējumi, kas izvirza prasības pēc amerikāņu atbalstpunktu sistēmas visā pasaulē, aizstāv amerikāņu gadsimteņa teoriju un pieprasa, lai ASV morāli vada starptautiskās organizācijas un kārto pasaules jautājumus." — V i s i n d i j a s kongresa komiteja pēc 10 stundu debatēm pieņēmusi Anglijas valdības priekšlikumu Indijas neatkarības jautājumā. Priekšlikumu pieņemšanu atbalstījis Gandijs un kongresa līderi, bet pret tiem bijuši sociālisti. — No B r e s l a v a s, kas tagad pārdēvēta par V r o c l a v u, cik vien iespējams ātri, izved vāciešus, kas tur cīnījās līdz pēdējai iespējai. Salīdzinot ar to, kā bija jādodas ceļā vācu izsūtītajiem poļiem, šie vācieši ceļo samērā ērti — pa daļai smago auto karavanās, pa daļai dzelzceļu vagonos. Kopš 1. marta no Vroclavas un Lejassilēzijas izvesti apmēram 120.000 vāciešu. Tagad jauno Polijas territoriju atstāj apmēram 5.000 vāciešu dienā. Polijas repatriācijas iestādes grib panākt to, lai līdz augusta beigām poļu territorijā nepaliktu neviens vācietis, izņemot daļu kaŗagūstekņu un nedaudzus techniķus, kas nepieciešami Polijas jaunuzbūvei. — **ASV tieslietu ministrija** atklājusi bijušā vācu „reichsmaršala" Gēringa nodomu ieguldīt priekš kaŗa amerikāņu rūpniecībā savām vajadzībām 50.000.000 dolaru. Pats Gērings Nīrnbergas cietuma kamerā atzinis šī atklājuma pareizību. — Kroidonas lidlaukā **Londonā** ceļā uz kaŗagūstekņu nometni Velsā nolaidusies lidmašīna ar nesenajiem Nīrnbergas prāvas lieciniekiem — feldmaršalu Rundštetu un ģenerāļiem Kleistu un Blumentritu. Tie visi izskatījušies bāli un noliesējuši. Rundštets mocoties ar sirdsdarbības traucējumiem un staigā klibodams. — 79 g. v. populārais rakstnieks H. G. Uelss (Wells) sociālistu žurnālā „New Leader" publicējis sensācionālu uzbrukumu Anglijas karaļa ģimenei, jautādams „ciktāl mūsu pašu karaliskā ģimene iejaukta" Musolīni maksājumos angļu fašistiem priekš kaŗa sākšanās, par ko nesen ziņots. Karalis un karaliene pret šo rakstu nav protestējuši un nav publicējuši arī atsaukumu. Pārējā angļu prese šo rakstu pilnīgi noklusē. Laikraksts „New Leader" ir neatkarīgās strādnieku partijas organs. Šai partijai nav nekā kopēja ar pašreizējās Anglijas valdības — lēboristu partiju. — A f g a n i s t ā n a s valdība lūgusi to uzņemt UN. — ASV spēku virspavēlnieks **Berlīnē** ģenerālmaj. Kītings (Keating) paziņojis, ka krievi apcietinājuši 3 amerikāņu virsniekus un 1 virsnieka sievu, kas bez atļaujas iegājuši krievu okupācijas joslā. — **Vīnē** amerikāņu militārie policisti nošāvuši kādu krievu kareivi, kas Vīnes amerikāņu joslā ar pistoli apdraudējis civīliedzīvotājus. Krievu pārstāvji pēc gadījuma izmeklēšanas paskaidrojuši, ka nošautais neesot krievs, bet tikai nēsājis krievu uniformu. — Miltenbergas tuvumā pie H e i d e l b e r g a s kādā laukā 3. jūlijā nolaidusies krievu tipa sakaru lidmašīna; no tās izkāpuši 2 vīri ar portfeļiem un steidzīgi aizgājuši. Pēc pēdējām ziņām, tie devušies Sipachas virzienā. Līdz šim to personības nav izdevies noskaidrot, un meklēšana turpinās. — A m e r i k ā ņ u joslā publicēts brīdinājums, ka apgrozībā konstatētas viltotas okupācijas naudas 100 marku zīmes. To iespiedums ir rupjāks, un tās ātrāk dilst kā īstās zīmes. — M a s k a v a s radiofons ziņo, ka otrs pasaules studentu kongress pēc kaŗa notiks 31. augustā Prāgā. Kongresā apspriedīs jaunas demokratiskas studentu organizācijas radīšanu un izvēlēs izpildkomiteju. — Krievu okupētā L e j a s s a k s i j ā notikusi tautas nobalsošana par tādu īpašumu nacionālizēšanu, kas agrāk piederējuši kaŗa noziedzniekiem vai aktīviem nacistiem. 77,7 proc. balsotāju izteikušies par nacionālizēšanu. Tādējādi par valsts īpašumu kļūs ap 500 uzņēmumu, to vidū daži no vislielākajiem Saksijā. — F r a n č u komūnistu partija piedzīvojusi smagu neveiksmi satversmes sapulcē, mēģinot panākt to, lai sapulce neatzītu labā spārna deputāta Dipona (Du Pont) mandātu. Komūnisti pārmeta tam „saimniecisku sadarbošanos" ar vāciešiem un pretojās viņa mandāta atzīšanai nē aiz formāliem, bet „morāliem" iemesliem. Nobalsošanā šis priekšlikums noraidīts ar 341 pret 130 balsīm. Komūnistu priekšlikumu atņemt mandātu priekškaŗa ministru prezidentam Reno noraidīja ar 298 pret 132 balsīm. — P o l i j a s ārlietu ministrija oficiāli paziņojusi, ka tautas nobalsošanas laikā 1. jūlijā nogalināti 67 bandīti un ievainoti 308. Sadursmēs ar nelikumīgām bandām nogalināti arī 65 miliči un policisti. Reakcionārie elementi esot mēģinājuši iespaidot nobalsošanas rezultātus ar terroru. 14 nobalsošanas komisāru nogalināti un 7 nopietni ievainoti. Bandīti uzbrukuši balsošanas punktiem, lūkojuši nozagt urnas un dedzinājuši ciemus. Valdības preses šefs atsaucis vicepremjēra Mikolaičika paziņojumu, ka Poznaņas apgabalā priekš nobalsošanas apcietināti 3.000 zemnieku partijas locekļu. Visā Polijā esot notikušas tikai ap 200 apcietināšanu. — S i ā m a s valdība paskaidrojusi, ka ir ar mieru pakļauties katram UN lēmumam par Siāmas robežstrīdu ar franču Indoķīnu. — Pēc 16 dienu gūsta atbrīvoti 3 angļu virsnieki, kuŗus bija sagūstījusi P a l e s t ī n a s žīdu pagrīdes organizācija. Pēc pirmās gūsta dienas virsnieki uzsākuši bada streiku, lai protestētu pret to, ka viņu bruņotie sargi ieslēguši tos dzelžos. — Statistiskā pārvalde ziņo, ka A m e r i k u piemeklējis viens no ļaunākajiem noziedzību uzplūdumiem. 6.000.000 amerikāņu, t. i. katrs 23., pārkāpj likumu šādā vai tādā veidā. Daudzi miljoni noziedzas melnā tirgū. 1945. gadā noziegumu vilnis jau bija pārsniedzis visus iepriekšējos gadus kopš 1930. g., bet pirmajos šīgada 3 mēnešos noziegumu skaits vēl pavairojies. Pag. gadā Amerikā caurmērā ik pa 20 sekundēm kāds cilvēks pārkāpis likumu, bet ik pa 6,5 minūtēm kāds laupījis, slepkavojis vai slepeni uzbrucis.

The Stars and Stripes

Čarlzs P. Arnots (Charles P. Arnot)

Nacistu ģenerālštāba virsniekiem nepatīk gūstekņu dzīve

Angļi atvieglinājuši ierobežojumus kontaktam ar gūstekņu nometnēm un atklāj, kas noticis ar vācu ģenerālštāba pāri palikušajiem locekļiem. Te sniedzam „United Press" korespondenta ziņojumu. Viņš ir viens no divi pirmajiem žurnālistiem, kam atļauts apmeklēt angļu kaŗagūstekņu nometni un runāt ar internētiem vācu ģenerālštāba virsniekiem, no kuŗiem lielākā daļa padevās angļiem, kad vācu kaŗa aparāts sabruka apmēram priekš 14 mēnešiem Flensburgas tuvumā.

Angļu kaŗagūstekņu nometnē nr. 2226, Zedlgēmā, Beļģijā (UP). — Daudzinātie vācu ģenerālštāba augstākie virsnieki, kas Hitlera ārprāta iekaŗošanas sapņus pārvērta kaujas plānos, tagad lielāko daļu sava laika pavada žēlodamies par to, ka angļi baro tos ar „bada" devām un nerūpējas par apmierinošu dzīves apstākļu sagādāšanu.

Atlikušo dienas daļu viņi pavada, nolādēdami Hitlera politisko nemākulību, kavēdamies atmiņās par zaudēto kaŗu un spriedelēdami par Nīrnbergas apsūdzību, kas katru ģenerālštāba locekli varētu novest tiesas priekšā kā kaŗa noziedznieku.

Četru stundu apmeklējums šajā vējainajā nometnē pie Ziemeļbeļģijas pelēkajiem purviem devā pārliecinošu ieskatu, ka angļi netērē pārtiku un luksa telpas vācu ģenerālštāba atliekām, kā to apgalvojuši Maskavas radiofons un citi avoti.

No otras puses, nav arī redzama slikta apiešanās, badā mērdēšana vai šo elementu pakļaušana vardarbībai.

Kāds angļu virsnieks, kas bijis vācu gūsteknis Ziemeļafrikā, sausi piezīmēja: „Tomēr labāk nekā tas, ko viņi deva mums."

Aiz trīszuburu dzeloņstieplēm šajā nometnē, kas aizņem gandrīz 20 ha, angļi tur 2.940 kaŗagūstekņu, to vidū visus 249 kādreizējos ģenerālštāba virsniekus, kas joprojām vēl atrodas angļu gūstā.

Kārniņu jumti un koka barakas pamptin pampst ar augstām dienesta pakāpēm. Ik pēcpusdienu pārbaudē izsauc 137 ģenerāļus un 31 admirāli, ar ko 135 pulkveži paliek minoritātē.

Daudzi no „lielajiem vārdiem", kā Keitels un fon Rundštets, aizgājuši uz Nīrnbergu, bet ģenerālmajors Arnims, kas padevās Tunisā, vēl joprojām ir te. Tāpat arī ģenerālpulkvedis Eberhards fon Makenzens no prominentās vācu militāristu ģimenes.

Kad reiz esat iekļuvuši iekšpus dzeloņstiepļu žogiem, jūs jūtaties gandrīz tā, kā apmeklējot vācu štāba galveno mītni. Lielākā daļa virsnieku joprojām valkā elegantas uniformas un staigā apkārt, stingri militāri sveicinādami viens otru.

Angļi neuztur štāba kolledžu

Vai ģenerālštābs slepeni plāno jaunu kaŗu vai nē, to grūti pateikt, bet angļi patiešām neuztur ne štāba kolledžu, ne arī atpūtas namu sabrukušās „Wehrmacht" kādreizējām smadzenēm.

Daži no vācu virsniekiem gājuši pat tik tālu, ka apvainojuši angļus Ženevas konvencijas pārkāpšanā ar to, ka tie viņiem negādā „piemērotus" dzīves apstākļus. Nesen stāvoklis kļuvis vēl grūtāks, jo daži gūstekņi atgriezušies no nometnēm Amerikā un stāstījuši, ka tur apiešanās ar viņiem bijusi „lieliska".

Par postu citiem, daudzi virsnieki atgriezušies no ASV ar ievērojamiem cigarešu un grāmatu krājumiem un pat ar saviem radioaparātiem. Šajā nometnē nesaņem nekādas tabakas devas un pēdējos trīs mēnešos nav varēts pirkt arī tādas lietas kā skujamās ziepes, jo kāds angļu virsnieks paskaidroja, „mums tādu lietu gluži vienkārši nav."

Mūsu apmeklējuma dienā virsnieki brokastīs dabūja divi šķēles neapziestas maizes un tasi tējas bez cukura un piena. Pusdienās katram deva ceturtdaļu mārciņas sakņu sacepuma ar gaļu un vakariņās maizi ar margarīnu un tēju ar pienu un cukuru.

Nav sūdzību par uztura kvalitāti

„Mēs nesūdzamies par uztura kvalitāti, bet gan par kvantitāti", teica kādreizējais „Luftwaffe" pulkvežleitnants Hanss Gīzekems.

Kā visur citur Vācijā, arī šajā nometnē dūktin dūc pretkrievu propaganda.

Viceadmirālis Frīdrichs Ruge, kādreizējais nelaiķa maršala Rommeļa flotes lietu padomdevējs, teica, ka daudzi gūstekņi, kuŗu ģimenes dzīvo krievu joslā, saņem vēstules, kas ziņo par chaotiskiem grūtību un bada apstākļiem.

Ikviens no apmēram duča augstāko virsnieku, ar kuŗiem runāju, izteicās, ka personīgi uzskatot jaunu pasaules kaŗu par nenovēršamu, bet steidzīgi piebilda: „Saprotams, mēs negribam vairs kaŗot."

Kādreizējais ģenerālštāba priekšnieks Dānijā ģenerālmajors Reinharts izteica virsnieku pārliecību, ka miers nebūs ilgs, jo „ir pārāk daudz berzēšanās starp austrumiem un rietumiem." Viņš piebilda: „Bet ģenerālštābs nevēlas jaunu kaŗu, jo to izcīnītu Vācijā." **The Stars and Stripes**

Molotova nostāja Parīzē sastrēdzina sarunas

Parīzē, 7. jūlijā (UP). — 4 ārlietu ministru konference, kuŗai jāapspriež Eiropas miers, iesākot darba sesijas ceturto nedēļu, iekļuva visļaunākajā sastrēgumā. Nav nozīmes tam faktam, ka sastrēgumu neradīja svarīgs politisks jautājums, bet formāls jautājums par miera konferences kārtību. Darbu var nosprostot tikpat viegli, nepanākot vienošanos šajā punktā, kā to varētu izdarīt, nevienojoties par to, kam piederēs Triesta, par Italijas koloniju nākotni vai kuŗu katru citu no lielajām problēmām, kuŗās delegātiem izdevies panākt kompromisu. Nebija nekādu pazīmju, ka Krievija no vienas puses vai Anglija un ASV no otras puses piekāptos jautājumā, vai 4 lielajiem ir jādiktē pārējām miera konferences valstīm, kā tām rīkoties, ja tās sanāktu še uz darba sesiju. Citiem vārdiem sakot, — lai gan 4 ārlietu ministri trīs pagājušās nedēļās guvuši ievērojamus panākumus, joprojām nav nekādu garantiju, ka šie panākumi nebūs veltīgi un ka šogad miera konference tomēr notiks. Kad delegāti vakarvakarā atstāja Luksemburgas pili, tie bija sasnieguši jaunu neveiksmju kalngalu pēc tam, kad Molotovs ar saviem vislabākiem paņēmieniem 2 dienas bija kavējis darbu. Pēc tam, kad viņš bija piekritis miera konferences sasaukšanai 29. jūlijā, krievu ministrs pēkšņi atteicās pārrunāt tīri formālos tekstus ielūgumiem, kas izsūtāmi citām valstīm, ja pārējie ārlietu ministri nepiekristu tam, kā jānosaka miera konferences darba kārtība. Šis stāvoklis negrozījās visās šinīs dienās un arī negrozīsies, ja Molotovs nesaņems jaunas liberālākas instrukcijas vai neizdosies rast kompromisu. Berness un Bevins neapšaubāmi būtu ar mieru panākt ar Molotovu kompromisu, nosakot, ka 4 lielie „ieteic" konferencei zināmu darba kārtību. Tie negrib diktēt konferencei, kas tai jādara. Molotovs, kas nemitīgi pieprasījis, lai miera konferencei iesniegtu apstiprināšanai 5 gatavus miera līgumus, sestdien izteica jaunu domu, ka konference gadījumā, ja tai atļautu pašai noteikt savu darba kārtību, kļūtu „zīmogošanas mašīna". Sarunu laikā karstasinīgais Bevins, kas nekad neizmeklējas vārdus, pārmeta Molotovam cenšanos likt miera konferencei darboties pēc padomju darba kārtības likumiem. Gala rezultātā kā Berness, tā Bevins pārmeta Molotovam vārda neturēšanu, atgādinot viņam, ka ārlietu ministri piektdienas rītā turpinājuši sēdi līdz pl. 1, lai vienotos par miera konferences sasaukšanas datumu, ka tie darījuši to, ticēdami panākumiem, un ka Molotovs tagad gluži vienkārši atsviež visu lietu uz to stāvokli, kāds bija 3. jūlijā. Ministri tad jau bija panākuši vienošanos Triestas internacionālizēšanas jautājumā, ņemot par pamatu Francijas kompromisa priekšlikumu, kas paredz Triestas pilsētas un tās apkārtnes izsludināšanu par autonomu apgabalu, kas pakļauts kopīgai 4 lielvalstu, Italijas un Dienvidslavijas pārvaldei uz 10 gadiem. Panāca vienošanos arī par kompromisu starp krievu un ASV priekšlikumiem Italijas reparāciju jautājumā, paredzot, ka Italijai jāmaksā Krievijai 100.000.000 dolaru, sedzot šo summu ar kaŗarūpniecības mašīnām, ārzemju kontiem un pašas rūpniecības produktiem 7 gadu periodā, pie kam gan pirmie maksājumi izdarāmi ne agrāk kā pēc 2 gadiem. **The Stars and Stripes**

UNRRA's padomes 5. sesija Ženevā sāksies 5. augustā

Vašingtonā, 7. jūlijā (AP). — UNRRA's padomes 5. sesija notiks Ženevā, sākoties 5. augustā. Sākumā padomi bija paredzēts sasaukt Parīzē, bet tad sanāksmes vieta pārcelta uz Ženevu, lai nesaskartos ar 21 valsts miera konferenci Parīzē.

The Stars and Stripes

UNRRA aicina DP no Italijas doties mājup

Romā, 27. jūnijā. — UNRRA paziņojusi, ka ievadīs audzināšanas kampaņu, lai pārliecinātu tūkstošus pārvietoto personu Italijā, ka politiskie apstākļi viņu dzimtenēs nav tik ļauni, kā tie domā.

29.000 DP tagad saņem UNRRA's palīdzību Italijā, kamēr vēl citi tūkstoši saņem palīdzību no citām organizācijām šai zemē.

UNRRA paziņojusi, ka pārvietotām personām, „kas šaubās par to, vai ir ieteicams doties mājās", rādīs viņu dzimtenēs nesen uzņemtās filmas. Izplatīs arī laikrakstus un žurnālus, kas apraksta viņu dzimtās zemes.

„Bailes no nezināmā daudzus atturējušas no repatriēšanās riska," piebilst UNRRA's vadība Romā. „To bieži sarežģījuši arī aplami ieskati par politisko un saimniecisko stāvokli viņu zemēs."

DP saņems aptaujas lapas

Katram DP nometņu iemītniekam Italijā izsniegs aptaujas lapu par to zemi, kurp viņš gribētu doties, ar jautājumiem par iespējamiem iebildumiem pret šādu ceļojumu, arodu, darbu, izglītību, vecumu, kārtu, ģimenes stāvokli, apgādājamiem, veselību, ticību, tautību, vīzu un personības dokumentiem. Iztaujātājiem uzdots būt „iecietīgiem, taktiskiem un pacietīgiem" un lūkot pārliecināt katru DP, ka „patiesas atbildes nāks par labu viņa paša novietošanas jautājumā".

Kaut gan UNRRA gadījumos, kad DP atsakās doties mājās, ievāc izziņas no ārvalstu sūtniecībām, tā personām īpaši norāda, ka katrs bēglis, kas atgriezies savā dzimtenē, UNRRA's pārstāvjus vēlāk informējis, ka apstākļi nav tādi, kā viņš baidījies.

No aprīļa vidus līdz maija vidum 2000 pārvietoto personu piekritušas atstāt Italiju un doties mājup. UNRRA cer, ka „lielāko daļu" no tiem, kas joprojām atrodas UNRRA's DP nometnēs Italijā, varēs aizsūtīt atpakaļ „normālā dzīvē" nākamajos mēnešos.

New York Herald Tribune, European Edition, Parīzē.

Mums raksta

Skolas priekšzīme

Par mūsu skolu jaunatnes stāju daudzkārt izteikta neapmierinātība. Jaunatnei pārmet mērķu un ideālu trūkumu, klaiņošanu, nepiedienīgu uzvešanos. Jaunatne bieži esot redzama šaubīgos deju vakaros, un, diemžēl, tas tā arī ir, bet to nevar attiecināt uz visu mūsu jaunatni. Nometnēs visi jaunatnes soļi katru mirkli ir redzami un tādēļ rodas nepareizais ieskats. Visumā jaunatnes stāja pašreiz nav daudz sliktāka kā normālos laikos, tikai ar tendenci pasliktināties. Kodolā jaunatne ir morāliski stipra un tic taisnības uzvarai. Vēl tai ir mērķi un ideāli, pēc kā censties. Vēl viņa tic brīvai neatkarīgai Latvijai.

Ir jāizprot jaunatnes dziļais traģisms, ko tā pārdzīvoja aizvadītās dienās. Vienā gaddesmitā tā ir piedzīvojusi tik milzīgas pārvērtības, tik dažādas un pretējas mācības, kā nekad. Nenoliedzami, ka vienā gadā skolai visos jauniešos nav izdevies atjaunot līdzsvaru. Pie tam nometņu dzīvē jaunatne katru dienu redz sadzīves ēnas puses. Tā kā pašreiz mūsu spēkos īsā laikā nav iespējams mainīt visas sabiedrības uzskatus un ieražas, tad daži domā, ka arī jaunatnes labā nav iespējams neko darīt. Viena iespēja tomēr ir — skolas priekšzīmes ceļš.

Nometņu skolām un audzinātāju saimei jābūt priekšzīmei un jaunatnes vadītājai. Jaunatnes organizāciju vadītājiem jānāk no skolotāju vidus, lai panāktu pilnīgu kontroli par jaunatnes gaitām un saskaņotu mācīšanas un audzināšanas darbu. Visu audzinātāju prasībām skolēnu disciplīnā un stājā jābūt saskaņotām. Tagad nereti ir tā — cik skolā skolotāju, tik prasību. Skolotāju un skolēnu attiecībām jābūt sirsnīgām un tuvām. Skolotājiem jāpiedalās skolēnu mazajā dzīvē ārpus klases sienām, kur viņiem jābūt nejūtamiem vadītājiem un autoritātēm. Attiecībās viss ir kārtībā, ja skolēni skolotāja klātieni visur ievēro, bet nejūt to par traucētāju. Skolai nometnēs jārada vide, kurā jaunatne varētu rast savu labāko centienu piepildījumu, varētu izlietot savu enerģijas pārpalikumu.

Vasaras periodā īpaša vērība būtu veltījama fiziskai audzināšanai. Stundās mācītām sporta rotaļām un nodarbībām jākļūst arī par skolēnu brīvlaika nodarbību un interešu vielu. Skolām jāorganizē arī jaunatnes pēcpusdienas ar piemērotu saturu. Ļoti ieteicams aicināt ciemos rakstniekus un māksliniekus. Še ir arī pateicīga vieta pastāstīt no „dzīves dzīvei." Tāpat jaunatnei jāļauj deju prieks, jāļauj dejot arī piemērotas modernas dejas. Aplam ir skolēnu vakaros noliegt pat valsi. Šādu sarīkojumu dvēselei jābūt pašiem skolēniem, skolotāju vadībā. Ja jaunatnei būs savi vakari, tad tai nebūs jāzogas uz nepiemērotiem pieaugušo sarīkojumiem.

Katrai skolai jāgādā, lai nometnē būtu kāda telpa, kur skolēniem netraucēti sagatavot uzdevumus. Ja apstākļi prasa, var organizēt obligātas mācīšanās stundas skolotāju uzraudzībā, jo vienā otrā vietā ir tā, ka bērniem jāmācās pie telpas vienīgā galda, kur citi ēd, sarunājas vai spēlē šachu.

Viss tas jaunatnes audzinātājiem ir liels darbs. Tā ir gandrīz atsacīšanās no personīgās dzīves, bet pašreizējos apstākļos mūsu jaunatnes labā tas ir absolūti nepieciešams. — Skolotājs **Teodors Šilis**, Eywiesen Baracken, Ravensburg, Wttbg. (14b).

TUR

„Cīņa" kādā ievadrakstā mudina pasteigties ar kūdras ražošanas plāna izpildīšanu. Ar uzviju tas esot paveikts Līvānos, Salā, Olainē un Skrīveros, bet Viļānos tikai par 43, Rēzeknē par 39, Višķos par 22, Smārdē par 60 un Cēsīs par 52 proc., bet Pločos darbs nemaz vēl neesot sākts. Mazas sekmes tajās kūdras fabrikās, kuŗu vadība laiku pavada Rīgā, piemēram, Priedaines (partorgs Surovs). Smārdē strādnieku kopmītnē neesot ne galdu, ne krēslu. Lai pamudinātu kūdras fabrikas strādniekus, tiem, kas veic 100—120 proc. darba normu, maksāšot divkāršu algu, bet kas pārsniedz 120 proc. — trīskāršu. — Pēc „Cīņas" ziņām, Latvijas ceļi nav laboti un atrodas sliktā stāvoklī. Nolaidīgās bijušas abas ceļu pārvaldes ministru kabineta pārvalde (Meijers) un šoseju pārvalde (Ļitkovs). Turpmāk darbā jāiesaistot visplašākās zemnieku masas, ik dienas jāizdarot kontrole un jārīkojot sociālistiskā sacensība. Kaŗa laikā sevišķi izpostīti lielie ceļi — Rīga—Bauska, Rīga—Daugavpils, Rīga—Jelgava un Skrunda—Grobiņa. Tie vēl tagad neesot derīgi autotransportam. Vispār daudz ceļu un šoseju atrodoties tik bēdīgā stāvoklī, ka bremzējot visu saimniecisko dzīvi. Laiks no 25. maija līdz 25. jūnijam izsludināts par īpašu ceļu labošanas mēnesi. — Latvijā izstrādāti plāni, pēc kuŗiem meliorācijā šogad no jauna jāizrok grāvji ar 1.000.000 kub. m tilpumu. Pasvītrots, ka Latvijā meliorācija stipri atpalikusi. Vācu okupācijas laikā lauku iedzīvotāju skaits stipri samazinājies, bet nevarot gaidīt, kamēr meliorācijas darbus varēs mechanizēt. Tāpēc no 10.—23. jūnijam izsludināts „divnedēļnieks", kuŗā visus lauciniekus pēc sējas laika iesaista meliorācijas darbos. Šo darbu vadītājus sagatavo 2—3 dienu kursos. — Kā notikuši šie „divnedēļnieki" un „ceļu labošanas mēnesis", tas grūti izprotams, jo, pēc „Sovetskaja Latvija" ziņām, pavasara sēja šogad nokavējusies tāpēc, ka strādāts lēnāk nekā kaŗa gados. Daži aizbildinājušies ar vēso laiku un vēlīno pavasari, bet liela daļa vainas esot meklējama zemkopības ministrijas iestāžu, padomju un partijas organizāciju nolaidībā. Sovchozos esot apsēts tikai 44 proc. no paredzētās platības. Laikraksts cildina Lazdonas zemnieku Auziņu un Novoselovu, kas ar govīm apstrādājot zemi un palīdzot arī kaimiņiem. Turpat Ļimonovs, Krauklis un Sudars apstrādājot 0,8 ha tabakas lauku. Baižkalna pagasta 68 g. v. zemnieks Smurģis nodevis vilnu un olas jau par visu gadu. — PSRS ministru padome piešķīrusi apmēram 300 Staļina prēmiju par zinātniskiem pētījumiem, izgudrojumiem, darba uzlabojumiem un nopelniem literatūrā un mākslā 1945. gadā. Prēmiju lielums 50—200.000 rubļu. Premēto vidū ir arī dziedone E. Pakule-Daškova un Andrejs Upītis, kas prēmiju izpelnījies par romānu „Zaļā zeme". — Austrumprūsijas pilsēta Kēnigsberga nesen mirušajam Kalininam par godu pārdēvēta par Kaļiningradu.

„Cīņa" un „Sovetskaja Latvija" Rīgā un „Atbalss" Altētingā

FEĻETONS

Kaut kas par darbiem

Kā zināms, darbs nav nekāds brālis, sevišķi fizisks darbs. Dažās nometnēs izcēliés pamatīgs tracis, kad kļuvis zināms rīkojums par iesaistīšanos tādos darbos. Pagaidām visiem darbos nav jāiet, un tas ir tas trakākais, jo tie, kam jāiet, par to stipri apvainojušies. Pēteris neparko nevar saprast, kādēļ viņam jāiet, ja Jānis var palikt mājās, un, protams, Pēteris par to ir sašutis un jūtas personīgi apvainots. Ja turpretim darbā jādodas Jānim, bet Pēteri šī sodība neķer, tad Pēteris paliek mierīgs, bet uztraukties sāk Jānis. Vārdu sakot, rodas tāds kā burvju loks, no kuŗa nevar tikt ārā. Te nepieciešams kāds radikāls atrisinājums, un, paldies Dievam, tāds arī radies.

Ir ierosinājums darbos sūtīt pastāvīgi strādājošos, jo tie ar darbu puslīdz apraduši un samērā maz no tā bīstas. Varētu, piemēram, darbos sūtīt virtuves personālu. Tas pieradis strādāt no rīta līdz vēlam vakaram, un darbs ārpus nometnes šiem cilvēkiem būtu zināmā mērā pārmaiņa. Pēc tam, kad darbi ārpus nometnes būs beigušies, šie ļaudis atkal varēs atgriezties virtuvē, un viss būs labi. Tādā ceļā nezudīs daža „šansīte" un neizputēs daža „šeftīte". Par to derētu padomāt ar vēsu prātu.

Drūmais

SPORTS

Lībekas latviešu meistarsacīkstēs vieglatlētikā startēja Lībekas, Bērnsenas, Gēstachtas, Grosenbrodes, Ķīles, Neištates un Švarcenbekas latviešu sportisti un Lībekas vācu vieglatlēti. Jānis Stendzenieks (B.) meta šķēpu 70,99 m, kas ir jauns Latvijas rekords un 1946. g. labākais rezultāts pasaulē. Savu līdzšinējo, 1943. g. Rīgā sasniegto rekordu viņš laboja par 19 cm („L. V." 52. n-rā ievietotajā telegrammā no Lībekas, minot 70,59 m, ieviesusies kļūda). Tieši sacīkstēs Stendzenieka labākais sasniegums bija 66,40 m. Sekojošā rekorda labošanas mēģinājumā šķēps 2 reizes lidoja pāri 70 metriem: 70,85 un 70,99 m. Par jaunā rekorda pareizību nevar būt šaubu, jo mērījums izrādījās precīzs un šķēps bija 18 g smagāks par oficiālo svaru. Latvijas rekordists J. Stendzenieks savu rezultātu šovasar cer vēl labot. Viņš 8. februārī kļuva 33 g. v., ir 1,71 m garš un sver 71 kg. Lībekas meistarsacīkstēs šķēpa mešanā 2. v. ieguva Circenis (Gr.) 53,35 m un 3. Jase (Gr.) 51,19 m. Augstlēkšanā Liepnieks (Gr.) šogad 1. reizi pārspēja Osvaldu (N.). Abi lēca 1,76 m. J. Ratass (L.) ar 41,00 m reālizēja trimdas labāko rezultātu diska mešanā, atstājot 2. v. vecmeistaru Zariņu (B.), kas spēja 39,45 m. 100 m skrējienā uzvarēja Priednieks (L.) 11,1 sek., lodē Millers (N.) 13,44 m, tāllēkšanā Priednieks (L.) 5,99 m, 800 m Čudarāns (K.) 2:03,5 min. un 200 m Priednieks (L.) 24,4 sek. Sieviešu sacensības 100 m 1. v. ieguva Nesaule (Gēst.) 13,4 sek., lodē Samoviča (L.) 9,56 m, tāllēkšanā Fromholda (Gēst.) 4,47 m un augstlēkšanā Samoviča (L.) 1,31 m. — Vācu biedrības „St. Georg" vieglatlētikas sacīkstēs **Hamburgā** Noldis Millers sasniedza emigrācijas dzīves latviešu labāko rezultātu lodē — 13,57 m. Millers ir gados jauns un treniņos ļoti čakls sportists. Berlīnes olimpisko spēļu uzvarētājs veseŗa mešanā Kārlis Heins, kas pārstāv Hamburgas „St. Georg" kluba krāsas, izteicās, ka, uzlabojot primitīvo mešanas techniku, Millers var izveidoties par lielisku lodes grūdēju **(M. Kalve)**. — Mūsu 24 g. v. daudzcīņnieks V. Teteris (Eichštete) ļoti sekmīgi startēja DP sacīkstēs **Minchenē**, kur piedalījās arī lietuviešu, rumāņu, ungāru, dienvidslavu, poļu un ukraiņu sportisti. Teteris pārliecinoši uzvarēja 400 m un 800 m skrējienā. Viņa laiki (53,6 sek. un 2:02,8 min.) attiecīgajās distancēs ir labākie sasniegumi emigrācijā. Teteris skrēja 800 m bez sevišķas piepūles, un nav šaubu, ka viņš šovasar veiks distanci ātrāk par 2 minūtēm. Tāllēkšanā, ar 6,66 m rezultātu uzvarot lietuvietim Kerniusam, 2. v. ieguva Teteris (6,03 m) un 4. v. Minchenē dzīvojošais latvietis Zariņš (5,76 m), kas bija otrs arī augstlēkšanā (1,66 m) **(Gr.)**. — Basketbola sacīkstē **Fišbachā** turienes latvieši (Bulutis, Norgello, Dumpis, Burgelis) uzvarēja Mērcfeldas tautiešus (Bebris, Rubis, Rudzītis, Pērkons, Purviņš un Kalniņš) 11:10 (8:2). Tiesāja Kleinops un Ozols (abi no Eslingenas). — **Mērcfeldas** latviešu nometnes laikrakstā „Dienas Ziņas" par sportu raksta mūsu izcilais futbolists Alberts Šeibelis. — US bij. priekšsēdis Dr. V. Gulēns ar savu 7 bērniem svētīto gimeni dzīvo **Rotveilā**, franču okupācijas joslā, kur ir ārsts UNRRA's dienestā **(L. Vedējs)**.

•

Amerikāņu students Bobs Fičs (Fitchs) guvis jaunu pasaules rekordu diska mešanā — 54,97 m. Itaļa Konsolīni kopš 1941. g. pastāvošais rekords pārspēts par 1,63 m! Arī Konsolīni šogad Milānā meta disku 54,02 m, bet šis rezultāts par pasaules rekordu vēl nebija atzīts. Boba Fiča jaunais rekords ir viens no visfaīnomenālākiem sasniegumiem sporta vēsturē („Die Neue Zeitung" Minchenē).

Sievu Olgu Cini dz. Barovsku, dz. 13. 12. 6., no Bauskas m. Vilis Cinis; sievu Annu Melderi, dz. 14. 20. 7., no Valmieras m. Jānis Melderis: Hesterberg 6, Schleswig (24). 2861

Birutu Kanderi, dz. 22. 12. 3., no Gulbenes m. Kārlis Jansons: Latvian DP Camp, Elmshorn bei Hamburg (24). 2816

Sludinājumi

„Latviešu Balss Austrijā" lasītāju ievērībai. „LBA" redakcija pēc līdzstrādnieka K. Mednieka nāves lūdz visus līdzšinējos abonentus un arī tos, kas no jauna vēlētos abonēt „LBA", pieteikties pie pārstāvja: Rūdolfs Kalniņš, Poste Restante, Postamt 2, Bad-Reichenhall, Bayern (13b). Laikraksts iznāk vienreiz nedēļā. Abonēšanas maksa ar piesūtīšanu 3 markas mēnesī. 2970

Piederīgos m. **Marija Impala** Italijā, — lūdz z. **Ilgai Ešmitei:** b. Herrn Steiner, Hohenheimstr. 5, Villach, Oesterreich. 2972

Ēriku Feldmani, strād. izd.-bā „Zelta Ābele", dzied. **Emmu Egliti** un **Elfrīdu Zeltiņu** m. **Hilda Gailāne:** Salurnerstr. 7-16, Innsbruck, Oesterreich. 2973

Piederīgos m. **Jūlijs Andersons,** dz. 04. 24. 9., no Jaunjelgavas, **Arveds Dumbergs,** dz. 03. 26. 4., no Rīgas-Siguldas un **Jānis Eks,** dz. 03. 29. 12., no Rīgas-Slokas: DP Camp 12, Glasenbach bei Salzburg, Oesterreich. 2974

Mariju Ķengu dzim. Garozu ar meitiņu **Āriju** no Slokas m. vīrs **Harijs** un **vīramāte; Voldemāru** Aleksandru **Dunduru** m. sieva **Austra Dundura:** bei Frau Nootbaar, Lutherstr. 2 a, Schleswig (24). 2148

Tautieši, kas strādājāt Zanovas sērk. f. Pomerānijā! Par **Gaidu Pakuli** ar māsu **Ilgu Libieti** lūdz z. **Jānis Pakulis:** Baltic Camp „A", Knollstr. 1 c, Osnabrück (23). 2856

Konstantīnu Kechklanu no Rīgas, bija Fabrik AEG, Ackerstr. 71-76, Berlin N 31, m. māte Elvīra Svīķe: DP Camp, Jägerkaserne, Eichstätt, Bayern (13a). 2807

Gaidu Egliti, dz. 21. 5, 1., no Rīgas, Pils ielas, slimoja ar nerviem, m. māte **Jūle Eglite;** CS „Turība" Jēkabpils nod. šof. **Vili Pētersonu,** dz. 12. 31. 3. Rīgā, ar ģim. m. māsa **Alise Ķestere;** par **Juri Ķesteri,** dz. 28. 21. 5. Dobelē, lūdz z. māte **Alise Ķestere;** bij. kaŗ. **Gustavu Heinrichu Petrovicu,** dz. 13. 31. 10. Rīgā, 45. III bija pie Gardelegenas, m. **Ludmila Rauda:** DP Camp, Jägerkaserne, Eichstätt, Bayern (13a). 2884

Piederīgos m. Roberts Smiltiņš no Jēkabpils, Jēkaba ielas: DP Baltic Camp, Hannover-Stöcken (20). 2773

Stuthofieši! Par vīru Nikolaju Postarņikovu, dz. 07. 26. 10. Rīgā, bija Schutzhäftling-Kow. 01149, Bl. 6, Stutthof, lūdz z. Aleksandra Postarņikova: Lüchow, Möiln i. Lbg., Bz. Hamburg (24). 2858

Krišu Alfredu **Rēfeldu,** dz. 22. g. Lutriņu pag., bija 1. Rīgas polic. p., 44. XI izbr. no Ventspils uz Vāciju, **Jāni** Valentīnu **Rēfeldu,** dz. 25. g. Lutriņu p., 44. X bija Polijā, Bitovas tuvumā, un **Jāni Burkēvicu,** dz. 25. g. Lutriņu pag., bija Beļģijā, m. **Emilija Rozentāle;** dēlu kaŗ. **Eduardu Rosku,** dz. 27. 24. 1. Rīgā, 45. 25. 3. bija Liepājā, m. **Kārlis Roska;** kaŗ. **Visvaldi Rozi,** dz. 25. 4. 5., bija 15. fuz. btl. 2. 2., un kapr. **Miķeli Grundbergu,** dz. 10. 17. 3. (abi no Rudbāržiem), bija būvpulkā pie Tornas, m. **Kārlis Birznieks; Likopus** — vīru kaŗ. **Ernestu,** dz. 04. 12. 3., un dēlu kaŗ. **Alfredu,** dz. 24. 9. 4., no Jelgavas, Uzvaras 57-5, m. **Lizete Likopa;** brāli kaŗ. **Antonu Kriškānu,** dz. 07. g., no Kalupes pag. m. **Monika Verbicka; Egonu Nedesonu** no Liepājas un **Elzu Jēkabsoni** no Priekules Kadiķiem m. **Eduards Ukstiņš;** zeltkali **Jāni Ozolu ar sievu Lidiju** no Rīgas, Linavas 6, bija Halberštatē, meklē **Eduards Ozols:** Latvian Camp, Bergenhusen, Kr. Schleswig (24). 2901

Kpr. Jāni Voldemāru Resno, dz. 18. 14. 5. Vecpiebalgas pg., no Pociema Spricēm, 44. IX bija kpt. Laumaņa btl. Jaunpiebalgas Zosēnos, bet 44. g. beigās it kā pie Tornas 15. div. būvbtl., m. agr. Pēteris Kalniņš: DP Camp, Bar. 39, Rennplatz, Ohmstede, Oldenburg i. O. (23). 2887

Kaŗ. no Beļģijas, kas atstāja POW Camp 2227 un zina par civ. Valdemāru Strautu, dz. 90. 21. 10., no Rīgas, bija Cage I un 46. 13. 4. pārsūt. uz POW Camp 2226, lūdz z. sieva Emilija Strauta: DP Camp, H. 61, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 2902

Kaŗ. Guntaru Maziti, dz. 20. 7. 8., no Siguldas, bija Pastendes laz., FP 17929, m. māte Lidija Mazīte: DP Camp, Jägerkaserne, Eichstätt, Bayern (13a). 2807

Piederīgos m. **Alfreds Egle,** dz. 19. 20. 10., no Alūksnes, **Jānis Stankevičs,** dz. 25. 3. 2., no Rudbāržiem, **Antons Umbraško,** dz. 23. 27. 10., no Viļmāniem, **Broņislavs Spružs,** dz. 20. 23. 7., no Kaunatas pag., un **Donats Račko,** dz. 21. 10. 2., no Ogres: Latvian Camp, Flensburg-Fruerlund (24). 2900

Dēlu Atī (Oto) Blūmu, dz. 25. 12. 9. Šanghajā, no Rīgas, 45. 1. 3. bija Hradischko, Post Stiechowīc pie Prāgas, meklē māte Erna Blūma: DP Camp, KWK., Amberg, Opf., Bayern (13a). 2464

Māsu Elvīru Spingu no Liepājas, 45. III bija Hamburgerstr. 87, Tischau bei Teplitz-Schönau, m. Heinrichs Sala: UNRRA Team 154, Motor Pool, Mühldorf/Inn, Bay. (13b). 2863

Jāni Gasenu no Rīgas, Kalēju ielas, **Alfredu Štolcermani** no Rīgas, Ernestīnes ielas, un radus m. **Sofija Bergmane** dzim. Romeiko: Latvian Camp, Kleinkötz bei Günzburg Don., Bayern (13b). 2402

Par šof. leģ. Jāni Osvaldu Sproģi, dz. 04. 26. 7., no Slokas lūdz z. K. Sproģis: Kuttelstr. 2, Memmingen, Bayern (13b). 2508

Par Leonhardu Ozoliņu, dz. 11. 26. 9., no Rīgas Anniņmuižas, bija Dancigā štābā, pēd. z. 45. g. febr. no Lauenburgas, lūdz z. vecāki **Matīss** un **Olga Ozoliņi:** Latvian DP Camp, Altneuhaus b. Vilseck, Kr. Amberg, Bayern (13a). 2756

Par gaisasp. izp. Vēru Šimani, dz. 17. 2. 11. Jelgavā, bija Magdeburgā, lūdz z. brālis **Zigrīds Smorodovs:** DP Center 2, Latvian Camp „Saule", Geesthacht b. Hamburg (24). 2511

Par dēlu **Olģertu Leju,** dz. 24. 27. 1., 45. g. marta beigās bija pretaviāc. art, Kēnigsbergā, FP L 55503, lūdz z. **Ernests Leja:** Gipswerke Dr. K. Würth, Stadtoldendorf (20). 2158

15. div. 32. p. 3. rotas kaŗavīri! Ļ. lūdzu sniegt tuvākas z. par mana dēla Tālivalža Rūjas, dz. 25. 27. 6., traģisko likteni kaujās pie Nakelas 45. 26. 1.: Ž. Rūja, DP Camp, Fliegerhorst 39-2, Grossenbrode bei Heiligenhafen, Ostholstein (24). 2425

Jēkabu Leju, dz. 06. 10. 4., no Liepājas, Vācijā bija 15. div. ork., meklē sieva **Lidija Leja:** Latvian DP Camp, Altneuhaus bei Vilseck, Kr. Amberg, Bayern (13a). 2254

15. div. kaŗavīri! Par Gunāru Gulbi, dz. 26. 13. 4. Rīgā, lūdz z. māte Eleonora Gulbe: Central DP Camp, 3-37, Würzburg, Bayern (13a). 2705

Par **Arni Briedi,** dz. 25. 27. 8. Rīgā, bija lid. skolā Grobiņā, no Rīgas. Ciekurkalna 7. šķ., un **Mildu Pūci** no Mežaparka, Kokneses pr. 34, m. **Ādolfs Briedis; Reinholdu Šlēgeli,** dz. 26. g. Rīgā, bija darbadien., m. **Eduards Priede:** DP Camp, Fliegerhorst, 7-75, Memmingen, Bayern (13b). 2860

Intu Alisi un Mariju Ķikānes no Rigas, Rumpmuižas ielas, m. Augusts Ķikāns: DP Center, H. 68, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 2708

Piederīgos meklē **Alfreds Počikājevs,** dz. 26. 17. 4., no Maltas, bija Reichenbergā, Sudetijā: UNRRA Team 167, Latvian Camp, Rothenburg o. T., Bayern (13a). 2859

Radus m. Heinrichs Sala no Liepājas dzc. darbn. met. nod.: UNRRA Team 154, Motor Pool, Mühldorf/Inn, Bayern (13b). 2862

Piederīgos m. **Jānis Baumanis,** dz. 26. 11. 8., no Vecumnieku p., **Alma Akmane,** dz. 22. 20. 7., no Ropažu p., **Staņislavs Kozlovskis,** dz. 22. 13. 2., no Rīgas, **Andrejs Grāpis,** dz. 22. 30. 11., no Rencēnu p., **Antons Umbraško,** dz. 23. 27. 10 no Aulejas p. un Donats Račko, dz. 21. 10. 2., no Ogres: Latvian Camp, Flensburg-Fruerlund (24). 2886

Kaŗavīri, kas pazināt sanit. Ludvīgu Dzeni pie Opočkas, atsaucieties! Vecāki M. un K. Dzeņi: DP Camp, Bl. III, Bar. II b, Märzfeld, Moorenbrunn ü. Feucht, Bay. (13a). 2712

Bij. leģ. **Ēriku Bergu,** dz. 19. g., bija Putlosā, un **Alfredu Bergu,** dz. 26. g., bija Beļģijā, m. **Tālivaldis Taurītis; Oļu** Elfrīdu un **Rūdolfu Purgaiļus** (Purgusus) m. **Austra Šmite** dzim. Freimane; brālameitu **Veltu Rudmani** no Torņkalna, bija Dauguļu Kunos, m. **Madlēne Rūdmane;** piederīgos m. **Voldemārs Grants** no Krāslavas: DP Camp 12, Glasenbach bei Salzburg, Oesterreich. 2971

Brāli **Ādolfu Ģeņģeri,** dz. 21. g. Aulejas pag., no Rīgas, Stabu 57-20, radus un paziņas m. **Miķelis Ģeņģeris:** PWE-12, Camp „D", KG 31 G — 5097758, Darmstadt. 2956

Zentu Lāvu no Kursīšu Baložiem m. **Arturs Sadovskis:** Westenhellweg 27, Soest, Westf. (21). 2731

Par Konstantīnu Sidorenko no Cesvaines pag. lūdz z. dēls Jānis Sidorenko: Latvian Agricultural School, Alt Erfrade über Bad Segeberg (24). 2739

Vladimiru Krūtaini, dz. 19. 8. 1., m. māte **Olga Krūtaine:** Meesen-Kas., Bl. 8-96, Lübeck (24). 2742

Par stud. ing. **Aleksandru Ūdri,** dz. 19. 30. 10. Tukumā, FP 45849 E un 33595, lūdz z. **Marta Trautmane:** Liebigstr. 10-5, Mannheim (17a). 2744

Par Mākeniem — stud. phil. **Ingeborgu,** dz. 22. 1. 5., stud. pharm. **Valiju,** dz. 21. g., un ing. chem. **Olafu,** dz. 20. g., 45. II bija Kurzemē, lūdz z. **Jēkabs Kariks:** Bursa Gasse 8, Tübingen, Wttbg. (14b). 2758

Par **Staņislavu Paukinu,** dz. 23. 5. 1., un **Pēteri Ekšu,** dz. 20. g., no Krāslavas pag. lūdz z. **Jānis Ekša:** Western DP Camp, Würzburg, Bayern (13b). 2759

Dēlu **Borisu Tilli** no Rīgas m. **Jānis Tille:** DP Camp „Insula", 5-210, Strub b. Berchtesgaden, Bay. (13b). 2760

Piederīgos m. **Jānis Smekšis** no Gatartas, **Jānis Krauze** un **Dore Richtera** no Glūdas: DP Center, 6-26, Memmingen, Bayern (13b). 2761

Edvīnu Teteri, dz. 12. g. Lēdurgā, redzēts pie Šverinas pēc kapitul., m. brālis **Arnolds Teteris:** DP Camp 155, Fliegerhorst, Memmingen, Bayern (13b). 2771

Skolot. **Kristapu Dziedātāju,** dz. 10. 10. 4. Pampaļos, no Jelgavas, 45. I bija būvp. Tornā, m. **Rūta Bēnemane:** Latvian Camp 6, Börnsen, Hamburg-Bergedorf (24). 2772

Ainu un **Gunāru Prūšus,** dz. 31. 14. 4. un 27. 6. 12., abi no Rīgas, m. **Arturs Gerhards:** DP Camp 225, Alt-Garge ü. Dahlenburg, Kr. Dannenberg. 2774

Par sievu **Sofiju Kurmi,** bija Tornā, un piederīgiem lūdz z. **H. Kurmis:** Camp Weddingen, Flensburg (24). 2778

Par **Elizi Janelsiņu,** dz. 80. 8. 2., no Rīgas, 45. 3. 3. bija Alsarnovā pie Volinas, Pomerānijā, lūdz z. **Anšlavs Eglītis:** Lammerbergstr. 16, Tailfingen, Wttbg. (14). 2933

Par **Leopoldu Kupču,** dz. 25. 15. 11. Medņu pag., lūdz z. tēvs **Tālivaldis Kupčs:** DP Camp, Finkstr. 7-5, Augsburg-Haunstetten, Bay. (13b). 2782

Par kaŗ. **Valdi Kalniņu,** dz. 17. 6. 3., no Rīgas, bija Svinemīndē Rusmaņa kaujās gr. un 45. IV it kā sūtīts uz Kurz., lūdz z. sieva **Anna Kalniņa;** radus m. **Auseklis Kalniņš;** radus un paziņas m. **Lilija Cīrule** no Rīgas: DP Camp, Fliegerhorst, 7-6, Memmingen, Bayern (13b). 2754

Skolot. **Martu Krustiņu** no Jersikas m. **J. Deksnis; Bertu** Alvīni, **Āriju un Gunti Ozolus** no Sērmūkšu pag. un **Vandu Žagatu** no Kosas pag. m. **Rūdolfs Ozols:** DP Latvian Camp, Mannheim (17a). 2783

Ģimeni no Rīgas, Valdemāra 49-4, m. **Jānis Pegasovs:** U.S. PWE U.M.S. 9845, Naples, Italy. 2784

Skolotāju, kas atbraukusi no Berlīnes-Cēlendorfas nom. uz Fišbachas nom. un stāstījusi par Ozola ģimenes locekļiem — Gunti, Āriju un Bertu un Vandu Žagatu, lūdz ziņot savu adresi **Rūdolfam Ozolam:** DP Latvian Camp, Mannheim (17a). 2785

Par kaŗ. **Broņislavu Kardzinkēviču,** dz. 25. g., 45. 24. 4. bija Vismarā, lūdz z. **Arnolds Gailis:** Nebeniusstr. 5-10, Mannheim (17a). 2786

Piederīgos m. **Voldemārs Mazurs:** Stuttgarterstr. 29, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 2788

Par kaŗ. **Georgiju Voitu,** dz. 16. 30. 5., bija būvbtl. pie Tornas un 45. II Neinbrandenburgas slimn., lūdz z. **O. Anisimova:** Rietenauer Weg 12, Backnang, Wttbg. (14b). 2790

Par brāli dižk. **Ernestu Ozolu,** dz. Lodes Kalnvagaļos, 45. II bija Kurz., 19. div. vezumn., lūdz z. **Jūlijs** un **Eduards Ozoli:** DP Camp, Heutorstr. 5-17, Blomberg, Lippe (21). 2791

Par kaŗ. Viktoru Jermoloviču, dz. 24. 20. 8. Kalupes pag., lūdz z. tēvs Jānis Jermolovičs: Firnhaberstr. 87 d, Augsburg-Hochfeld, Bayern (13b). 2793

Par sievu **Olgu** un tēvu **Pauli** no Rīgas lūdz z. vet. ārsts **Egons Rupners** (POW AA 068415); sievu **Alīdi** dzim. Priedīti un bērnus **Gerhardu** un **Dagmaru** no Rīgas meklē vltn. **Valters Ukše** (POW AA 400414); sievu **Mildu** no Valmieras un māsu **Ģertrūdi Agrikoli** no Liepājas m. **Rolands Fūrmanis** (POW AA 069443); māti **Annu** un māsu **Martu** no Kuldīgas m. dižk. **Ansis Šteinhauers** (POW AA 231377); māsu **Emmu** no Cēsu apr. Vecogles m. dižk. **Aleksandrs Zēbergs** (POW AA 067487); māti **Tiju** un māsu **Veroniku** no Ventspils m. viecekapr. **Oskars Machts** (POW AA 400296); piederīgos m. ltn. **Aleksis Dreimanis** (POW AA 080222) no Rīgas, dižk. **Kārlis Ernstsons** (POW AA 667418) no Aizputes apr., kar. **Žanis Maševskis** (POW AA 080223) no Jēkabpils apr., kar. **Helmuts Rīdels** (POW AA 050783) no Rīgas, **Pēteris Pabērzs** (POW AA 072998) no Aiviekstes pag., kapr. **Zigfrīds Ticholkis** (POW AA 050612) no Kandavas, dižk. **Valdemārs Jansons** (POW AA 055422) no Silenes pag.; **Līnu Šlaku** ar 3 bērniem no Kandavas m. **Emīls Šlaks** (POW AA 069091). Visu šo tuvinieku un paziņu meklētāju — latviešu karagūstekņu adrese: POW Camp 370, Cage IV/C, Rimini, Italy. 2843

Jāni Šenkevicu, dz. 12. g., no Kuldīgas m. brālis **Oto Šenkevics:** DP Camp 289, Wedel, Holst. (24). 2795

Par kar. **Juri Zosuli,** dz. 25. 9. 3., no Madonas lūdz z. māte **Vera Rogaine:** DP Center, Klefnkötz b. Günzburg-Donau, Bayern (13b). 2796

Par brāli **Valdi Kļaviņu,** dz. 25. 29. 10. Jaunraunas Māliņos, lūdz z. **Pēteris Kļaviņš:** DP Camp, Heutorstr. 5-17, Blomberg, Lippe (21). 2798

Dzc. **Žani Freimani,** dz. 12. X, no Rīgas m. **Vilis Ziemelis:** Englisches Institut, Hofäschle 6, Kempten, Bayern (13b). 2801

Radus un paziņas m. **Leons Ķisis** no Sakas pag.: DP Camp, Becelaere-Kas., Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 2802

11. g. dzimušos Visvaldi Čaku un Alfredu Jēkabu Grenu no Rīgas m. **Oskars Čaks: DP Camp, Giften b. Sarstedt, Kr. Hildesheim (20).** 2805

Paziņas meklē **Arturs Kļava** no Rīgas: UNRRA Team 295, Latvian Camp, Seedorf, Post Zeven, Bezirk Bremen (23). 2841

Par **Borisu Orechovu,** dz. 18. 29. 11., no Rīgas, bija 19. div. Skaistlauka art. p., lūdz z. sieva un vecāki — **L. Orechova:** Bühringerstr. 1, Gunzenhausen, Bayern (13a). 2842

Par dižk. **Jāni** Rūdolfu **Rogu,** dz. 14. 29. 6., no Bauskas, kas 45. 4. 2. bija Štetinē ceļā no Bērentas slimn. uz Ludvīgslusti, lūdz z. **Alfreds Līrums:** DP Camp, Lohengrinstr., München 27, Bayern (13b). 2850

Kaprāļus **Meijerus- Leo** Rolandu, dz. 21. 9. 2., un **Jāni** Jūliju, dz. 24. 16. 11., no Rīgas, 45. g. bija 19. div. Kurzemē, m. māte **Ludmilla Meijera:** DP Camp „Noor", Eckernförde (24). 2808

Valdi Krūmiņu, dz. 25. 16. 11., no Rīgas pils. 1. ģimn. m. tēvs Zviedrijā un skolotājs **Jūlijs Bračs:** Haus 27, Hohnsen bei Hameln (20). 2809

Visvaldi Bergu, dz. 23. g., no Kuldīgas, **Alļus - Jēkabu,** dz. 21. g., un **Jāni,** dz. 23. g., no Nīcas m. **Jānis Beitiņš:** Gallberg 15, Schleswig (24). 2811

Piederīgos m. **Donats Kokiņš,** dz. 07. 24. 2. Krāslavas pag., **Broņislavs Rudāns,** dz. 09. 10. 3. Līksnas pag., **F. Aleksandrs Anevīrs,** dz. 11. 8. 8. Nīcgales pag., un **Pēteris Kazindo,** dz. 11., 14. 8. Krāslavas pag.: Latvian DP Camp, Stöcken, Hannover. 2814

Kapr. Vili Vilhelmu Grasi, dz. 16. 1. 8., m. brālis Arvīds Grasis no Valmieras: Latvian Camp, Bergenhusen, Kr. Schleswig (24). 2812

Dēlu **Zigfrīdu Štengeli,** dz. 26. 6. 2. Alūksnē, m. māte **Anna Štengele:** UNRRA Team 555, Jäger-Kas., Eichstätt, Bayern (13a). 2810

Grigorjevus — Annu, dz. 30. 2. 8., Aleksandru, dz. 25. 15. 5., un Pelageju, ap 50 g. v., m. Vladimirs Trofimovs: DP Camp, Fischbach b. Nürnberg, Bayern (13a). 2820

Bij. skolas biedrus meklē **Gunārs Āboliņš** no Madonas: DP Camp, Rebdorf b. Eichstätt, Bayern (13a). 2821

Par dēlu 19. div. kar. **Jāni Miķelsonu,** dz. 24. 24. 6., un sievu **Olgu** no Daugavpils lūdz z. **Pēteris Miķelsons:** DP Camp, Rebdorf b. Eichstätt, Bayern (13a). 2822

Richardu Sauli, dz. 04. 7. 6. Rīgā, m. sieva **Olga Saule; Voldemāru Nikolajevu,** dz. 22. 13. 1., m. māte **Kate Nikolajeva:** Baltic Camp, Dengkofen, Post Mengkofen, Kr. Dingolfing, Bay. (13a). 2824

Gsp. izp. **Zigfrīdu Krastu,** dz. 27. 30. 11. Rīgā, bija Mindenē, Vestf., m. tēvs **Andrejs Krasts** no Rīgas: Latvian Camp, Schwarzhofen ü. Nabburg, Opf., Bayern (13a). 2833

Piederīgos un paziņas m. **Alfonss Fuksis** no Ķemeriem: Latvian Camp „Trave", Lübeck-Schlutup (24). 2825

Par gsp. izp. **Uldi Vītolu,** dz. 27. 24. 9. Rīgā, 45. III bija pie Ventspils, lūdz z. **Indriķis Vītols:** in den Ringelgärten 123, Bad-Cannstatt, Wttbg. (14a). 2826

Frīdrichu Kuģinieku, dz. 00. 2. 7., m. sieva **Anna Kuģiniece:** Baltic Camp, Dengkofen, Post Mengkofen, Kr. Dingolfing, Bayern (13a). 2827

Par elektro- un din. tin. uzņ. Ipašn. **Jāni Bergmani** no Rīgas, Brīvības 103, lūdz z. māsa **Anna Bergmane** no Rīgas: Latvian Camp „Sidrabene", Lutherschule, Moislinger Allee 74, Lübeck, (24). 2830

Radus m. fotogr. **Hugo Ozols** no Rīgas, Ģertrūdes ielas: Kl. Hilligsfeld 4, über Hameln (20). 2831

Par kar. **Aleksandru Inki, dz. 23. g.,** no Rīgas, Ūnijas 58-1, bija Liepājas fr., FP 65640 D, lūdz z. vecmāmiņa **Karline Bogdanova:** UNRRA Team 143, DP Camp, Donau Waldwerk, Passau, Bayern (13b). 2832

Par kapr. **Arvīdu Gurtiņu,** dz. 16. g. Litenē, no Jaunpiebalgas Abrupes un kar. **Albertu Audži,** dz. 22. g. Balvu pag., bija Kurz. fr. 15. div. artiler., lūdz z. **Anna Audže:** Latvian Agricultural School, Alt-Erfrade, ü. Bad-Segeberg (24). 2834

Augustu Vicinski, dz. 24. 9. 12., no Kandavas, 45. I bija Kēnigsbergā, FP L 63816, Lg. Pa. Königsberg/Pr., m. **Arvīds Vicinskis:** DP Camp, Ohmstede, Oldenburg i. O. (23). 2836

Par gsp. izp. **Annu** Mariju **Nadziņu** no Apes lūdz z. **Imants Lazdiņš:** Latvian DP Camp, Borghorst, Westf. (21). 2835

Edgaru Ausekli u. c. m. **Juris Neivalds,** dz. 22. g., no Rīgas: DP Hospital, III-27, Gauting b. München, Bayern (13b). 2837

Radus un paziņas m. **Marianna Vosveniece:** Central DP Camp, Würzburg, Bayern (13a). 2838

Radus un paziņas m. **Fēlikss Bīviņš:** Küferstrasse 12/II, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 2839

Piederīgos m. **Ojārs Briedis** no Jērcēniem: DP Camp I, Lauingen/Don., Bayern (13b). 2853

Gsp. izp. **Laimdotu Bisenieci,** dz. 27. 8. 9., m. brālis **Visvaldis** no Ērģemes; piederīgos m. **Jānis Note** no Limbažu mež-bas: DP Camp, Bahnhofstr. 147, Haag, Bayern (13b). 2840

Par **Viesturu Dziļumu** no 32. p. 7. r., FP 33532 D, 44. 1. 7. bija Opočkā, lūdz z. **K. Zariņš:** DP Camp, Auf der Schanz 5, Ingolstadt, Bayern (13b). 2852

Gsp. izp. Jāni Rubānu, dz. 27. 2. 1., bija Marseļā, m. brālis Eduards Rubāns: Latvian Camp, Fischbach b. Nürnberg, Bayern (13a). 2845

Māsu **Annu Lindenbergu** dzim. Migaini, bija Bergstr. 13, Thale, un brāli **Alfonsu Migaini,** bija Langenzalcā, m. **J. Migainis:** Suhlgarten, „Gästehaus", Zim. 11, Wolfsburg b. Fallersleben (20). 2847

Piederīgos m. **Alberts Deģis,** dz. 23. 2. 12. Saldū, **Valdemārs Āboliņš,** dz. 07. 4. 2. Valmieras apr., **Verners Kazaks,** dz. 22. 6. 1., un **Ints Gūraitis:** Baltic DP Camp „Accu", Garbsener Landstr., Hannover-Stöcken (20). 2848

Dēlu gaisasp. izp. Vitaliju Selecki, dz 25. 9. 1. Daugavpilī, ar pēd. dz. v. Lendorf b. Spittal, Oesterreich, meklē tēvs Sergejs Seleckis: Latvian DP Camp Bl. G-55, Amberg, Bayern (13a). 1566

Par LSK māsiņu Ženiju Vilamovski no Gulbenes lūdz z. brālēns Jānis Stāls: Rosalie-Kas., 4-131, Braunschweig (20). 1470

Jāni Pētersonu no Rīgas, Kr. Barona ielas 98a, meklē **Žanis Bērziņš:** Stuttgarterstr. 24-3, Esslingen/Neck., Wttbg. (14). 1045

Krists Krasts no Skrundas pag. „Kauliņiem" meklē radus un paziņas; **Reinholds Veinbergs** meklē brāli, Jelgavas apg. miertiesnesi **Valdi Veinbergu,** dz. 11. 7. 5., ar pēd. dz. v. Ventspilī: Latvian Camp Giften-Sarstedt (20). 1930

Radus m. **Jānis Kušneris,** dz. 19. 24. 12., no Nirzas: Latvian DP Camp, Lindenstr. 21, Liebenburg ü. Goslar (20). 2654

Broņislavu Staudžu, dz. 17. g. IX, no Varakļāniem meklē brālis **Jūliāns Staudžs:** DP Camp, Hotel „Krebs", Donauwörth, Bayern (13b). 2662

Par **Ansi Richteru,** dz. 14. 8. 10., no Gaiķiem, 44. 25. 7. bija 19. div. ves. r. Jelgavā un it kā pārv. uz slimn. Vācijā, lūdz z. māsa **Emma Āriņa:** Stuttgarterstr. 24-4, Esslingen/Neck., Wttbg. (14a). 2607

Radus un paziņas m. **A. Ziemelis,** arsenāla darb. no Rīgas, Hospitāļu 16—16: Artillery Barracks, 11-22, Lübeck (24). 2644

Par vīru 19. div. kapr. **Jāni Lindenfeldu,** dz. 12. 23. 2., no Rīgas, 45. I bija vesel. uzlab. r. Bērentā, lūdz z. sieva **Hilda Lindenfelda;** par 19. div. sm. art. seržu. **Jāni Springi,** dz. 18. 5. 12., no Rīgas, 44. XII bija Kurz., lūdz z. māte **Milda Springe:** Becelaere Kaserne, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 2674

Radus m. **Voldemārs Skudra** no Zasas pag.: Latvian DP Camp, Liebenburg über Goslar (20). 2651

Piederīgos m. **Jānis Mulžnieks** no Tirzas Jaunjostām: Baltic Camp, Rosalie-Kas., Bl. 4, Braunschweig (20). 2646

Par 15. div. kar. **Dailoni Venevicu,** dz. 24. 13. 1., no Zvārdes lūdz z. vecāki — **Juris Venevics:** Baltic Camp, Landstr., Hannover-Stöcken (20). 2655

Voldemāru Ošu, dz. 06. 12. 3., un **Albertu Krēsliņu** no Ļaudonas pag. m. **Augusts Osis** no Kārļu pag.: Major-Humser-Str. 4, München-Grünwald, Bayern (13b). 2586

Radus m. **Arturs Rozītis** no Rīgas, Ķeguma 17: Latvian DP Camp, Fischbach b. Nürnberg (13a). 2657

Par dēlu gaisasp. izp. **Imantu Krūmiņu,** dz. 27. 11. 6. Elejas pag., FP L 08846 Lg Po Königsberg, 45. 22. 1. bija Ventas lejasg., lūdz z. **Jānis Krūmiņš:** Latvian Committee, Asylstr. 10, Weiden, Opf., Bayern (13a). 2589

Eduardu Galviņu, dz. 26. 26. 5. Daugavpilī, meklē **vecāki:** Central Latvian DP Camp, H. 10-23, Würzburg, Bayern (13a). 2097

Par **Liviju Šulcu,** dz. 18. g., no Saldus un kaŗ. **Voldemāru Bērtulsonu,** dz. 26. g., no Zantes lūdz z. **Jānis Pelītis** no Saldus: Latvian Camp, Bergenhusen, Kr. Schleswig (24). 2645

Ēriku Dunduru, kas b. Neištatē, **Muižnieku** no Mežaparka, b. Vesterbūrā, un visus citus lūdz z. par **Viesturu Grāmatiņu** tēvam **Antonam Grāmatiņam:** Latvian Camp „Noor", Eckernförde (24). 2700

Vecākus un māsu stud. med. Dainu Bērziņu, 44. 3. 10. bija Rīgā, m. cand. oec. Tālivaldis Bērziņš: Baltic Camp, Seedorf b. Zeven, Kr. Bremervörde (23). 2768

Par Ludvīgu (Ludi) Bērziņu, dz. 29. 9. 2. Rīgā, izpal. Annas Brigaderes Tērvetes Sprīdīšos, lūdz z. māte V. Bērziņa no Rīgas, Kastrānes 4: UNRRA Team 143, DP Camp, Waldwerk, Passau, Bayern (13b). 2670

Minnu Kronbergu, dz. 77. 3. 5., līdz 45. 19. 5. bija Redefinā, m. O. Aume: DP Centre 2, Gasthof zur Post, Geesthacht (24). 2567

Piederīgos no Rīgas meklē 58 g. v. Konstantīns Meldriņš: Marlistr. 104, Lübeck (24). 2533

Janumieši! Par v. v. Pēteri Zemzaru, dz. 13. 16. 3., bija 33. p. 2. b. 8. r. vada k-ris, 45. 28. 2. ievain. Libgustu tuvumā Pomerānijā, it kā nos. uz slimn. Neibfandenburgā, lūdz z. brālis Dr. J. Zemzars: Kornmarkt 4, Schleswig (24). 2630

Par gaisasp. izp. **Gunāru Putniņu,** dz. 27. 19. 3. Rīgā, 45. 6. 2. bija Kurz., FP L 13265 Lg. Pa. Berlin, lūdz z. **Jānis Putniņš:** DP Camp 224/F, Ohmstede, Oldenburg i. O. (23). 2554

Gaisasp. izp. **Kārli Neilandu** meklē **Elza Neilande:** Latvian Camp, Ohmstede, Oldenburg (23). 2491

Par kaŗ. Voldemāru Lauberti, dz. 16. 31. 12., no Rīgas, 45. I bija Tornā, lūdz z. māte L. Lauberta: DP Center, Wurzach, Kr. Wangen, Wttbg. (14b). 2806

Dēlu leģ. **Jāni Birni,** dz. 19. 9. 10 Rīgā, FP 58680 c, un **Podiņu** ģim. no Mālpils m. burtl. **Jānis Birnis** no Rīgas; **Līliju Rupši** dzim. Stūlmani, radus un paziņas m. **Vera Kļaviņa** dzim. Birne no Lielvārdes Tentēniem: DP Camp Mack, Wendelhöfen, Bayreuth, Bayern (13a). 2664

Radus un draugus m. **Jānis Stradiņš** no Līvāniem: 31 G - 6008921, Box 4, Bar. 22, DEFC 22, Regensburg, Bay. (13a). 2817

Par Voldemāru Varku, dz. 25. 12. 7., ies. kaŗadien. 44. 2. 8. Rīgā, 45. g. janv. bija Rakonicā, NSKK-Motorschule, lūdz z. vecāki: Kārlis Varks, Münchenerstr. 85, Dachau, Bayern (13b). 2201

Visvaldi Blumbergu, dz. 26. 1. 6., bija slimn. Gerā, Thür., aizvests uz Franciju 45. 25. 6., meklē tēvs **Visvaldis Blumbergs:** bei Bode, Neuestr., Bad Gandersheim, Harz (20). 2208

Par kar. Nikolaju Beikertu, dz. 12. 10. 12., no Rīgas, bija skolot. Bolderājā un 44. g. nov. Konicā — 15. Ers.-Batl., lūdz z. māsa Lidija Rozena: Parkstr. 15, Esslingen-Neckar, Wttbg. (14). 2307

Voldemāru Vilciņu, dz. 25. 20. 9., bija Reichsbahnlager Falkensee bei Berlin, meklē māsa farmaceite **Marija Vilciņa:** Bruchstrasse 13, Blomberg, Lippe (21). 2392

Būvinž. **Borisu Krūmiņu** meklē māsa **Valentīne Krūmiņa:** Bruchstr. 10-6, Blomberg, Lippe (21). 2393

Kapr. **Jūlija Eduardu Vēveri,** dz. 08. 9. 2. Sinoles pag., FP 24300 c, bija Liepājā, Luftschutzpol., meklē sieva **Līlija Lūcija Vēvere,** dzim. Briede, no Rīgas, Rumpmuižas ielas: Kapuzinerstr. 23, Bamberg, Bay. (13a). 1746

„Latviešu Vēstneša" izdevējs un atbildīgais redaktors — Publisher and Editor-in-Chief: **Viktors Baltkājis.** Redakcijas kollēģija: Aleksandrs Balodis, Viktors Baltkājis un Arturs Tīlmanis. Redakcijas adrese: „Latviešu Vēstnesis" (Latvian News Bulletin), Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b).

„Latviešu Vēstneša" 2 mēnešu abonements ar piesūtīšanu maksā 8 markas, pusgada abonements — 20 marku. Atsevišķa numura cena 50 fenińu. Tuvinieku meklēšanas sludinājumi, publicējot vienreizēji, 3 markas un sludinājuma atkārtojums vēl 2 markas par meklējamo personu. Pārējie sludinājumi 2 markas par rindu. Pustreknā salikumā 50 proc. dārgāk. Precību sludinājumus nepieņem. Abonementu un sludinājumu maksājumi „Latviešu Vēstnesim" no amerikāņu okupācijas joslas piesūtāmi ar pasta pārvedumu pēc adreses: „Latviešu Vēstnesis", Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b); no angļu joslas iemaksas piesūtāmas vai nu ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai Dillingenā vai arī ar pasta naudas pārvedumu Lidijai Dravniecei, Latvian Camp „Frische Quelle", Hiddesen bei Detmold, Lippe (21), atsevišķi par to paziņojot izdevniecībai; no franču joslas iemaksas sūtāmas ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai. Abonementi atjaunojami 2 nedēļas pirms to izbeigšanās. Maksājumus var nokārtot arī „Latviešu Vēstneša" pārstāvjiem, kuŗu vārdi un adreses publicēti laikrakstā. Par laikraksta savlaicīgu nesaņemšanu vai abonementa pārtraukšanu technisku iemeslu dēļ izdevniecība atbildību neuzņemas. Neizlietotos manuskriptus autoriem nosūta atpakaļ, ja pielikta klāt sev pašam adresēta, ar vajadzīgām pastmarkām apmaksāta aploksne.

„Latviešu Vēstneša" peļņas tīro atlikumu izlieto latviešu bēgļu un kaŗavīru aprūpes vajadzībām.

Printed by Manz, Dillingen. — 11.200